

Bajtársi

2008. szeptember XI. évfolyam 4.

Különszám

hírlével

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható ♦ Készült az NCA támogatásával

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Együtt, egymásért – együtt a békéért!

Tisztelt Olvasó!

Ön a BEOSZ időszakos kiadványának, a Bajtársi Hírlévelnek a különszámát tartja kezében, amely a béke–haza–biztonság kérdéseivel foglalkozik.

A világon létezik Béke emlékmúzeum, Hirosimában. Van világméretű békemozgalom, amelynek nagyszerű megnyilvánulásai az időközönként megtartott Béke Világkongresszusok. VI. Pál pápa kezdeményezésére 1968 óta, minden év első napja a Béke világnapja. Az ENSZ döntése értelmé-

**„A gonosz győzelméhez csupán annyi kell, hogy a jó emberek ne tegyenek semmit.”
(Edmund Burke 1729–1797)**

ben 1981 óta pedig minden év szeptember 21-e a Béke Nemzetközi napja. A BEOSZ a Veterán Világszövetség tagjaként kapcsolódott a világszövetség azon felhívásához, hogy ez év szeptember 21-én, a Nemzetközi Békenapon a tagszervezetek mindenütt a világon, a saját hazájukban békemenetek szervezésével vegyenek részt egy világméretű békedemonstrációban.

Tagegyesületeink 60 településen megkezdtek az előkészítő munkát, hogy kifejezzék elkötelezettségüket a béke, a haza és a biztonság mellett, az emberiség legféltettebb kincseinek megóvása érdekében.

Korunk háborúi és a terrorizmus mérhetetlen pusztítást és szenvedést okoznak a világ népeinek. Áldozatává válhatunk mi magunk is, ha nem tesszünk ellene semmit (lásd fenti idézet). Lehetünk bármely nemzet polgára, bármilyen világnézetű és politikai elkötelezettségűek, egy dologban

egyet kell értetünk, a béke mindannyiunk közös ügye, létfontosságú érdeke. A békéért dolgozni nem könnyű, de alapvető fontosságú feladat. Tegyük is érte!

Arra kérjük a béke ügyét fontosnak tartó barátainkat, szövetségeseinket, támogatóinkat és szimpatizánsainkat, hogy segítsék közös igyekezetünket, támogassák törekvésünket és minél többen vegyenek részt velünk együtt a Nemzetközi Békenapi rendezvényeken. Megtisztelő jelenlétükkel fejezzék ki határozott álláspontjukat a béke mellett és bizakodásukat az emberiség leggyőzhetetlen humanizmusában.

Jelenjünk meg minél többen a BEOSZ tagegyesületei által szervezett helyi rendezvényeken és közösen, együtt demonstráljuk a béke iránti vágyunkat. Juttassuk kifejezésre azon magabiztos álláspontunkat, hogy összefogással eredményesebben küzdünk mindenfajta konfliktus békés megoldásáért.

Hívunk hát mindenkit, hogy személyes részvételünkkel juttassuk kifejezésre szándékunkat, akaratunkat a béke javára, amely alapjául szolgál az egyes emberi lelki nyugalmának, a boldog, kiegyensúlyozott emberi kapcsolatoknak is. Fogadjuk meg, hogy többet teszünk – akárhol is élünk – azért, hogy minden nap a béke napja legyen. Emlékezzünk Ernest Hemingway örökzöld soraira: „... minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól”.

FELHÍVÁS

„A béke lehetséges, ha együttesen dolgozunk érte”

A világ szeptember 21-én ünnepli a Béke Nemzetközi Napját. A fegyverszünet és erőszakmentesség napját nagyon komolyan kell vennünk.

Idén 27 millió gyermek nem jár iskolába a konfliktusok által érintett területeken. Több mint 25 millió ember szorult ki otthonaiból. Nők tízezrei esnek szexuális erőszak áldozatául, mely a jelenlegi konfliktus egyik legszörnyűbb vonatkozása.

Azonban vannak helyek, ahol sikerült visszaállítani a békét. Ezek az események nagy része az Egyesült Nemzetek segítségével történt, mely idén két hatvanadik évfordulót is ünnepel: az ENSZ békefenntartó hadműveletekét és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát.

Sierra Leonében és Nepálban az emberek demokratikus választásokon szavaztak, hogy meggyógyítsák országukat a többévtényi konfliktus után. Dél-Szudánban több százezer gyermek visszatért az iskolába a 2005-ös békeegyezmény után. A társadalmak újjáépülnek Burundiban, Haitin, Libériában, Sierra Leonében, Kelet-Timorban és a volt Jugoszláviában. Ezek a tapasztalatok azt mutatják, hogy az igazi béke lehetséges, ha együttesen dolgozunk érte.

Ezért ma arra kérem a kormányokat, közösségeket és egyéneket, hogy kezdjék el konkrét tevékenységek előkészítését a Béke Nemzetközi Napja alkalmából és azon túlra is.

Szeptember 21-én mindannyian fejezzük ki egyetemes vágyunkat a békére.

BAN KI-MOON
ENSZ FŐTITKÁR

A Veterán Világszövetség elnökének felhívása

A Veterán Világszövetség ez évben, 2008. szeptember 21-én 51 országban megemlékező rendezvényt tervez, hogy ezzel is kifejezzük elkötelezettségünket a béke, a haza és a biztonság ügye mellett.

Tesszük azért, mert az elmúlt háborúk emléke, hősi halottaink hagyatéka is ezt kívánja, de azért is, mert korunk háborúi, a terrorizmus is mérhetetlen pusztítást okoz. Nem csak a harcoló felek, embervesztései jelentősek, hanem az áldozatoké: a hozzátartozók is, apák, anyák százezrei gyászolnak, s az árván maradt gyermekek sorsa is reménytelenné válik. És a háborúval hallatlan veszteséget okozunk az ártatlan civil lakosság körében is.

Emlékeznünk kell ezen a napon a terrorizmus áldozataira is: a szimbolikussá vált 2001. szeptember 11-ére, Madridra és Londonra gondoljunk, ahol ártatlan emberek haltak meg a válogatás nélkül tomboló erőszak miatt.

Arra kérjük a béke ügyét hozzánk hasonlóan fontosnak tartó barátainkat, szövetségeseinket, támogatóinkat és szimpatizánsokat, hogy részvételükkel segítsék közös erőfeszítésünket, támogassák törekvésünket a Béke Világnap méltó megemlékezésében.

Hívunk mindenkit a megemlékezésre, részvételükkel is tegyenek hitet a béke ügye mellett, emlékeztessük a világ hatalmait, hogy a békés rendezés igen fontos feladat és kötelesség. Velünk együtt a Veterán Világszövetség, melynek tagja vagyunk, harmincmilliónyi tagja is e cél érdekében demonstrál: csak együtt, összefogással érhetünk el eredményt.

IBRAHIM HAMID
ELNÖK

Államtitkári levél a békedemonstráció résztvevőihöz

Sipos Géza nyá. ezredes
BEOSZ elnök

Tisztelt Elnök Úr! A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) – országos békedemonstrációval kapcsolatos – kérelmét megvizsgáltam, s az eredményről az alábbiakban tájékoztatom Elnök urat.

A honvédelmi tárca egyik kiemelt feladata a Magyar Honvédséghez kötődő társadalmi ernyőszervezetekkel – így a BEOSZ-szal – történő kapcsolattartás, az együttműködés folyamatos fejlesztése. A BEOSZ 2008-ban érdekvédelmi feladatainak ellátására, illetve a szaktárcától átvállalt tevékenységek

teljesítése érdekében is támogatásban részesül. Ez utóbbi szerződés kiegészítéseként – várhatóan ez év júliusában – további támogatásra kerül sor.

Tekintettel arra, hogy a szövetség által átvállalt feladatok között szerepel a országos békedemonstráció szervezése, ezért további anyagi támogatás biztosítása a tárcának nem áll módjában.

Tájékoztatam továbbá Elnök urat, hogy a Honvédelmi Minisztérium a rendezvény mellett határozottan kiáll, és ezt erkölcsileg támogatja.

Tisztelettel:

DR. VADAI ÁGNES
HM ÁLLAMTITKÁR

Békemenet a fővárosban

A fejlett ipari társadalmakban a tudomány, a technika, a tömegtermelés robbanásszerű fejlődése mellett lemaradt a társadalom mindenoldalú biztonságának kérdése. Különösen tapasztalható volt ez a kilencvenes évek elején, amikor széles körében elfogadottá vált, hogy a hidegháborúnak vége, megszűnt a világméretű szembenállás veszélye. Ezért a társadalmi tudatban, széles körben elterjedt a biztonság, veszélytelenség érzése. Rövid néhány év alatt azonban az emberiség megtapasztalta, hogy a bipoláris szembenállás veszélyein túl a világban számos kihívással, fenyegetéssel kell szembenézni.

2001. szeptember 11 – a világ legfejlettebb országát az Egyesült Államokat ért váratlan terrortámadás erre emlékeztessen bennünket. Ez a nap lett a gyász és az emlékezés napja – nemcsak az Egyesült Államokban, hanem mind azon országokban, akik féltik a békét, hiszen a békében, a biztonságban élhető világban mindannyian érdekeltek vagyunk.

A szeptember 11.-e számomra is örökké emlékezetes marad. Azon a reggelen a Honvédelmi Minisztérium épületében túl voltam a reggeli eligazításon, szobámban vártam az amerikai hadsereg egyik tanácsadó testületének vezetőjét és kollégáját, egy magyar származású tengerészgyalogos ezredest. Valaki a folyosóról beszólt, hogy kapcsoljuk be a CNN-t, mert fontos hírt fognak bemondani. Mint azt a hírekben hallottuk, az első toronyba történő becsapódást még balesetként ismertették. A második becsapódás után már terrortámadásról beszéltek.

Ekkor toppantak be hozzám az amerikai tisztek és ettől kezdve már együtt néztük a borzalmas képeket. A Pentagon képeinek bemutatása alatt mind több könny jelent meg arcukon és egymás után sorolták az épületben dolgozó barátaik nevét és rendfokozatát.

Őszintén el kell mondanom a megdöbbentő képek láttán egymást átölelve sírtunk, hiszen a Headline-ok már úgy jelezték: megtámadták Amerikát. Mindannyian meghatódva hallattuk a 4. gép

utasainak hősiességét a terroristákkal szemben. Tettüket ma már film őrzi. Az amerikai ezredes, aki jó barátom és könyvem fordítója, csak egyetlen tudott biztosan: Amerika és a békét szerető emberek nem hagyják válasz nélkül ezt a borzalmas cselekményt, melynek – ma már tudjuk – a négy helyszínen 2998 áldozata, valamint 6291 sebesültje volt és 19 terrorista is életét vesztette.

Az akkori ENSZ főtitkár, Kofi Annan felhívást intézett a világ közvéleményéhez – megerősítve az 1981. 11. 30-án hozott ENSZ-határozatot, mely szerint minden év szeptember hónapjának 3. keddeje Nemzetközi Békenap –, hogy ezt követően 2001. szeptember 21-ét, a Nemzetközi Béke napjaként a világ minden országában tartsák meg, és időeltolással déli 12 órakor harangszó emlékeztessen a béke szeretetére, a háborúk, a terrortámadások áldozataira. Azóta is ezt a napot a világ minden országában méltó módon megünneplik. Ebben az évben Magyarországon, az ország 60 településén, két civil szervezet, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Magyar Antifasiszták és Ellenállók Országos Szövetsége a Veterán Világszövetség felhívására – melynek mindketten tagjai – megemlékezést szerveznek a Nemzetközi Béke

Nap méltó megünneplésére „Együtt egymásért – Együtt a Békéért” címen. A rendezvény jelszava: „Béke, Haza, Biztonság”. Ennek budapesti helyszíne a XIII. kerület, melynek megrendezéséhez a szervezők a Honvédelmi Minisztériumot és a XIII. kerületi önkormányzat hivatalát kérték fel támogatóként.

A szervezők nevében csatlakozásra szólítjuk fel mindazokat, akik legféltettebb kincseink – a béke, a haza, a biztonság – mellett elkötelezettek.

Jöjjenek minél többen közénk azok is, akik részvételükkel, velünk együtt gondolkodva bíznak a békés probléma megoldások módjaiban, s elítélik az emberhez méltatlan, áldozatokkal járó háborút, és a terrorizmus minden megnyilvánulását, támogatják a magyar katonák és rendőrök békemissziós törekvéseit. Ebben a szellemben emlékezünk a hét évvel ezelőtt történt szomorú esemény közel 3000 áldozatára és több mint 6000 sérültjére.

Dr. Tóth József, a XIII. kerület polgármestere – egyetértve a békedemonstráció célkitűzéseivel – a rendezvény fő helyszínéül a Béke teret jelölte ki. Az induló helyszín: Gidófalvy Lajos ezredes emléktáblája. (XIII., Gidófalvy u. 1.)

ERDŐS LÁSZLÓ
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

A vietnami béke szolgálatában

A Vietnami Demokratikus Köztársaság, a Dél-Vietnami Ideiglenes Forradalmi kormány, az Amerikai Egyesült Államok és a Vietnami Köztársaság kormányának megbízottai 1973. január 27-én Párizsban aláírták az „Egyezmény a háború befejezéséről és a béke helyreállításáról Vietnamban” címet viselő egyezményt. Az aláíró felek felkérték az ENSZ támogatásával Indonézia, Kanada/Irán, Lengyelország és Magyarország kormányát a Nemzetközi ellenőrző és felügyelő bizottságban (International Commission of Control and Supervision) való részvételre. Ez a bizottság a fegyveres konfliktus befejezéséig – 1975 májusáig működött. A bizottság alapelve a konszenzus volt, semmiféle szankcionális lehetőséggel nem rendelkezett.

A küldetést kiválasztással – önként vállalás alapján 636 fő teljesítette. Három váltásban, javarészt katonaként – kisebb részben diplomataként – megfigyelői státuszban dolgoztunk, hét körzetben, 26 helyi és 14 áteresztő ellenőrző ponton, a résztvevő másik három ország katonáival együtt. Munkánk során szükség szerint együttműködtünk a fegyveres konfliktus szereplőivel is.

A fegyveres konfliktusok helyett a

megbeszélésekre, a két- és többoldalú tárgyalásokra helyeztük a hangsúlyt. A diplomáciai fogadások, a nemzeti ünnepekről történő megemlékezések a kölcsönös megértés jegyében zajlottak. A közel 35 helységben szolgálatot teljesítők a polgári lakossággal, a helyi civil szervezetek vezetőivel is szükségszerűen kapcsolatot tartottak. A közös kulturális és sportrendezvények is erősítették a béke szándékát, segítették a fegyveres, erőszakos küzdelem mielőbbi befejezését.

Emberr próbáló helyzetekben, külön-

leges időjárási viszonyok között álltunk helyt, növeltük hazánk nemzetközi elismertségét a világszervezet államai között. Fegyelmezetten, bátran, pozitív küldetéstudattal és becsülettel teljesítettük a válságövezetben a nemzetközi béke és biztonság megővése és fenntartása érdekében az ENSZ alapokmányában rögzített magasztos feladatokat. Közben megismertünk egy gyönyörű országot, természeti adottságait, kulturális értékeit és a legfontosabbat a béke iránti vágyát, amellyel élni tudott.

A Vietnami Szocialista Köztársaság kormánya, népe nagyra értékeli a béke helyreállításában betöltött szerepünket. Ennek vezetőik mindig kellő hangsúllyal nyomatékot is adnak. Úgy értékelik, hogy ez az esemény érzelmileg szilárd, megbontathatatlan alapot rakott le a két nép között, ami azt jelentheti, hogy mi kaput nyitunk az Európai Unió felé, ők viszont kaput nyitnak hazánkknak Délkelet-Ázsiába. Nem véletlen, hogy a vietnami és a magyar köztársasági elnök 2008. május végén oktatási, egészségügyi és turisztikai egyezményt írt alá Hanoi-ban.

Mi – a küldetésben részt vevők – akik néhányan még vissza is térhettünk abba az országba, ahol a béke jegyében a GDP jelentősen nő, a külföldi beruházások száma emelkedik, nemzetközi pozíciója erősödik, a 2008/2009-es időszakra jelentős szavazattöbbséggel az ENSZ Biztonsági Tanács nem állandó tagjává választották, akkor úgy érezzük, hogy érdemes volt a hazától, a családtól elszakadva békefenntartói feladatokat vállalni. A csapat jól összekovácsolódott. Ezért is hoztuk létre a Magyar–Vietnami Baráti Társaságot, ahol külön Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottsági tagozatként a magyar-vietnami társadalmi és kulturális kapcsolatok ápolását tartjuk fontos feladatunknak.

NAGY GYULA NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Ami a missziós könyvekből kimaradt

Egy személyes vallomással kezdem, én 1996 májusában jártam először a MMK Okucani táborában, amikor a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezete szervezésében látogattuk meg a „fiúkat”. A rendkívül vidám társaság autóbusza Barcson lépte át a határt. Alig mentünk pár kilométert, amikor elcsendesedtünk, majd egyre mélyebb hallgatást követően az egyik útitársunk, egy művésznő szinte felsikoltva ordította „ez nem lehet igaz!” A történet jól mutatja azt a valós érzést, mely valamennyiünkben ott szorongott, de fegyelmezett katonaként nem szóltunk. Borzalmas botrányoknak lettünk szemtanúi. 1996 májusában még érezni lehetett a romok üszkös szagát, az elnéptelenedett falvak, felrobbantott házak, hidak, a pusztítás nyomai voltak láthatók lépten nyomon. 1996 elejétől 2003 tavaszáig az itt szolgáló nemzetközi kontingens katonája voltam. A mi kontingensünk átmeneti volt több tekintetben is: mi még éreztük a háború utáni állapotokat, de láttuk a békés élet beindulását. A hadműveleti területen a békekikényszerítés feladatával indultunk, IFOR jelzést viseltünk, majd békefenntartók lettünk és SFOR karjelzést kaptunk. Szolgáltam olyanokkal, akik minden feladatukat harcszerűen és nagyon mostoha körülmények

között oldottak meg, de részese lehettem nagyon bonyolult feladatok teljesítésének is. Fő feladatom az emberek közötti kapcsolatok folyamatos formálása volt, így munkámból eredően nagyon sokakkal találkoztam, szinte minden munkahelyen szolgáltam körükben.

Segítettem a feszültségek feltárását, a személyes gondok orvoslását, az ötleteik megvalósítását, és mint bot csinálta dokumentátor rögzítettem a látottakat. A sok kép és történet valamint a társaság iránti szimpátia indított el a megélt történetek dokumentálására, így készülhetett el feladatok szünetében a „Magyarok az IFOR-ban–SFOR-ban” című könyv, majd 2005-ben dr. Padányi József ezredessel „Az IFOR–SFOR Magyar Műszaki Kontingens” című kiadvány is.

Úgy gondolom, nem túlzok, ha azt mondom, bajtársaim valóban kiváló emberek és jól felkészült szakmai katonák voltak, műszakiak és mások. Olyan önkéntesekből álló kötelék, amelynek tagjai valóban nagyon sok alakulattól és a civil életből érkeztek, korukat tekintve is nagyon különbözőek voltak.

Én ott tanultam meg – 40 éves koromban – olyan mélyen aludni, hogy ne zavarjon a másik és igyekeztünk egymáson is segíteni, de mindent elkövetünk azért, hogy a környezetünkön a nehéz újrakezdésen dolgozó horvát lakosság életét is segítsük.

1996. szeptember végén Okucani település lerombolt művelődési házában kitararítottuk a nagytermet és a település lakossága részére bemutatót szerveztünk, több százan tolongtak a nézőtérre, a Honvéd Együttes bemutatóján. Gyűjtést szerveztünk és az adományokból december 6-án mikulás műsort rendeztünk a falu aprajának. A kontingens tagjai a szabadidejükben segítettek, saját munkájukat és adományaikat adták. Ezek a rendezvények is segítettek azt, hogy a misszió végére szinte barátivá vált a légkör. Az eltelt években a békefenntartásban ezrek vettek részt, tetteik megörökítésére és bemutatására szolgált a Pákozdi Katonai Emlékhelyen működő gyűjtemény, amit évente tízezrek látnak. Örömmre szolgál, hogy a látogatók sokasága fogalmaz úgy: „Büszkéek vagyunk rájuk!”

A békefenntartásban résztvevők egyedi emléke az idővel – mint az enyém is – megkopik. A kollektív emlékezet fenntartását segítheti azonban a Missziós kiállítás és a Békefenntartók Emlékműve.

GÖRÖG ISTVÁN EZREDES

Élmények a Sínai misszióban

Közel harminc évvel ezelőtt, 1979. március 26-án írták alá az egyiptomi–izraeli különbéke szerződést Washingtonban, ami lezárta az 1946. óta tartó ismétlődő háborút a két ország között. Egyiptom elismerte a zsidó államot, Izrael pedig kivonult a megszállva tartott Sínai-félszigetről. Úgy tűnt, és azóta az élet bizonyította is, hogy béke lehet ezen a minden tekintetben különleges területen. Nem célom a békekötés politikai jelentőségét elemezni, sem az aláírók, és a közvetítő méltatása sem. Személyes tapasztalatom szeretném elmondani a térség sajátos életéről.

A félsziget az emberiség megjelenése óta minden tekintetben fontos szerepet játszott, hiszen összekötő kapocs, híd volt kelet és nyugat között. Már az ókori civilizációk idején is minden jelentős hatalom birtokolni szeretne volna. Napjaink történetét ismerjük, a véres, esztelen háborúk lezárását szolgálta a Camp Davidben létrejött megállapodás, ami létrehozta a mai helyzetet, előbb ENSZ-békefenntartók, majd 1982-től többnemzetiségű Katonai Erők és Megfigyelők (Multinational Force and Observers, röviden MFO) jelenléte és felügyelete mellett.

A félsziget jelentős része az általunk ismert módon szinte lakhatatlan. Klímája száraz, eső csak januárban és februárban fordul elő. Felszíne változatos, ha ezen a „szokásos” homoksisivatag és kősisivatag változatosságát értjük. Települések csak a tengerpartokon alakultak ki, s közülük a legjelentősebb El Arish. Fontos turisztikai területek az Akaba öböl partján és a Vörös tenger partján találhatók, amelyek a magyarok számá-

ra is ismertek, például Dahab, Sharm el Sheikh.

Ez a sivatagi táj azonban nem halott, vagy lakatlan. Itt élnek évezredek óta az őslakosok, a beduinok. Ez a minden tekintetben különleges népcsoport a félsziget őslakói, ők népesítették be a sivatagot az Akaba öböl mindkét partján, egységet alkotva a jelenleg Izraelben található Negew sivataggal. Jelenleg is törzsi felépítésben élnek, mindig gyakran elhatárolódva az idegenektől. Ők csak elszenvetdék a történelem háborúit, tudták, katonák jönnek, mennek, de nekik itt kell élni.

Az MFO jelenlétének, a Camp Davidben aláírt megállapodásnak az igazi jelentősége a példaadás volt: lehet béke a zsidó állam és az arabok között. Jelenleg tizenkét ország képviselői alkotják ezt a minden tekintetben sajátos békefenntartó alakulatot. A misszió jelentős részét amerikai katonák alkotják, de Kolumbia és New Zéland is küldött ide katonákat. Magyarország 1995 óta vállalt részt a misszióban – folyamatosan jelen van a térségben. Az MFO célja leegyszerűsítve ütköző terület létrehozása a két ország között, így biztosítva mindkettőjük biztonságát, és folyamatosan ellenőrizni a fegyvermentes övezetre vonatkozó megállapodás betartását.

A magyar misszió sajátos felállásban,

a katonák mellett tizenhat rendőr bevonásával az MFO katonai rendész szolgálatát látja el, de az alakulat FMPU (Force Military Police Unit) más országok specialistáival közösen dolgozik. A feladat újszerű volt 1995-ben, hiszen itt hon nincs ilyen katonai szervezet.

A magyar katonák és rendőrök legfontosabb feladata az MFO belső szabályzatának érvényt szerezni, továbbá megfelelő biztonságot szolgáltatni az egyes műveletek során, például szállítmányok, VIP személyek kísérése, vagy az aknamentesítés során. Kapcsolatot tartanak az egyiptomi, és izraeli rendvédelmi szervekkel, persze nem önállóan, hanem az MFO összekötő csoport útján, ahol szintén dolgozik egy magyar tiszt is. Itt említem meg az igen fontos feladatot ellátó magyar katonai orvost is, aki szinten nem az FMPU tagja.

A táborok (El Gorah és Sharm el Sheikh) igazi kényelmet biztosítanak, de nehézséget jelent a klíma, a monoton táj, ingerszegény környezet. Így a mindenkor parancsnoknak külön feladatot jelent az óhatatlanul jelentkező fásultság, belső feszültségek feloldása. Régebben jelentős élmény volt e csodálatos táj bekalandozása, de a terrorcselekmények szaporodása miatt biztonsági okokból ez ma már szinte lehetetlen. A Holt tenger, Jeruzsálem és a Szent Föld látogatása szinte megoldhatatlan. Mindezek mellett, aki részt vett ebben a misszióban bizonyára gazdagabb lett, látott valamit, amit sehol másutt nem láthatott. Lélekben megedződött, és jó szívvel gondol vissza az itt eltöltött időre.

Az igazi haszonélvezői az itt folyó békéfenntartó misszióknak az őslakosok, hiszen ők szenvedtek a legtöbbet a kegyetlen háborúktól, ők igazán védtelemek, az ő gyermekei lépnek gyalogsági aknákra. Sohasem felejttem el, amikor hivatalos ügyekben meglátogattam az egyik beduin törzsi vezetőt, a búcsúzásnál azt mondta: „Az én feladatom, felneveljem a fiam és férjhez adjam a lányaimat.”

A fia a fél lábát vesztette el egy akna robbanásakor, amikor a tevéjüket próbálta hazaterelni. Én is azt kívántam, hogy teljesüljön a vágya, jó férjeket találjon lányainak, és békében nevelje fel a fiát, mert akkor a bajtársaim munkája sem céltalan.

HANUSKA MIKLÓS
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

Különös történetek

Külföldi missziómat 2002 nyarán kezdtem meg Koszovóban, a KFOR 7-ben. Az itt felépített laboratóriumunk nagy segítséget nyújtott a Pristina vonzáskörzetében lévő másnemzetiségű egységek és a civil lakosság higiéniás, fertőzőes problémáinak megoldásában.

Egy esetben alkalmam volt a laborvezető parancsnokomat és egy német főtisztet elkísérni a város szélén lévő állatmenhelyre, ahol nemcsak kutyák, hanem lovak is voltak. Talán azért is gondolok mostanában vissza erre az élményemre, mert nem olyan rég megismertették velem a lovaglás örömeit. Bár már lassan közeledem a negyedik „X”-hez, de szerintem sosem késő elkezdni ezt a sportot.

A már említett helyre érkezve, a hazainál rosszabb kép fogadott minket. Az állatok befogadására szolgáló épületek vakolata leomlott, a tetők beszakadtak, néhol hiányosak voltak. A kutyák etető és itató edényei koszosak, és ami a legrosszabb üresek voltak. Ebből a szempontból a lovakat érte a nagyobb szerencse, mert ők az épületek mellett lévő réten voltak elkerítve, ahol bőven akadt fű a számukra.

Az ott lévő néhány albán ember egy nemzetközi szervezet adományából látta el az állatokat, amely csupán az éhenhalástól óvta meg őket. Ezért aztán örömmel vették a magunkkal hozott néhány zsák kutyatápot, amit a német főtiszt szerzett be erre az alkalomra. Nem említettem, de ő és a laborparancsnok is állatorvosként végezték egyetemi tanulmányaikat.

Ezután egy kis önkéntes munka várt ránk. Segítettünk a kutyaállomány reggeli etetésében, és a kennelek kitakarításában, az állatok láthatóan nagy örömeire.

Az elkerített réten, olyan 10–12 darab ló legelészett békésen. Közelebb érve már láthatóak lettek azok a dolgok, amit a szem csak közelről érzékel. Látszottak azok a sebek, vágások és forradások, melyek a lovak testén voltak. Úgy éreztem, szörnyű belegondolni, hogy mitől keletkeztek ezek a sebek, hogy milyen helyzetben voltak ezek az állatok a háború alatt. A gondoskodás sora most a lovakon volt. Minden egyes lovat letakarítottunk és megittattunk. Látszott rajtuk, hogy mennyire hiányzik nekik a törődés és gondoskodás. Megértettem azt, hogy Antoine de Saint-Exupéry miért írta ezt A kis herceg című könyvében, „TE egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél”.

Mély emberi érzések járták át a szívünket mialatt, ezekkel az állatokkal foglalkoztunk. Pedig nem sokat adtunk számukra, csak egyszerűen körültekintően gondoskodtunk róluk.

BODNÁR GÁBOR SZÁZADOS

Green Line túra Cipruson

Ciprus a Földközi-tenger keleti szélén, három földrész találkozásánál fekszik. Stratégiai fontossága miatt már az ókortól sok hódító küzdött érte – föníciaiak, görögök, rómaiak, bizánciak, frankok, velenceiek, törökök, angolok – mígnem 1960-ban brit koronagyarmatból létrejött a Független Ciprusi Köztársaság. A sziget két szuverén területén azonban továbbra is brit katonák állomásoznak, mert „az elsüllyeszthetetlen repülőgép-anyahajó” katonai jelentősége, különösen a szuezi válság óta óriási.

A sziget lakosságának mintegy 77%-át kitevő ortodox katolikus vallású görög ciprióta és a 18% muzulmán, török ciprióta között, a függetlenné válást követően nem sokáig maradt fenn a béke, a kölcsönös támadásoknak az eredménye több száz halott, sok ezer menekült volt. Az erőszakos cselekmények megfékezésére 1963-ban Makariosz elnök engedélyezte egy britekből álló békehadtest felállítását az országban, majd miután a helyzet nem javult az ENSZ BT felajánlotta saját békefenntartóit, és 1964-től megkezdte működését a jelenleg második legrégebbi missziói, az UNFICYP.

1974-ben görög katonatisztek megdöntötték Makariosz uralmát és az erőszak tovább fokozódott. A török nemzetiség megvédésére Törökország két hullámban inváziót indított Ciprus ellen, melynek során megszállta a sziget északi harmadát, létrejött az Attila-vonal mentén megosztott Ciprusi Köztársaság és a csak egyetlen ország, Törökország, által elismert, 1983-ban kikiáltott Észak-ciprusi Török Köztársaság. A harcok következtében több mint 200 000 ember volt kénytelen menekülni, hátrahagyva házaikat és egyéb értékeiket. Azóta a szembenálló felek között létrejött ütközőzónában az ENSZ békefenntartói őrzik a tűzszünet során kialakult Status-Quo-t.

Magyar katonák 1993 óta vesznek részt az UNFICYP munkájában,

amelyben jelenleg 17 nemzet tagjai fáradoznak a normális viszonyok visszaállításán. A magyarok legnagyobb létszámban a tűzszüneti zóna Nicosiától keletre fekvő, 4. számú szektorában teljesítenek szolgálatot, ahol szlovák katonákkal közösen próbálnak érvényt szerezni az ENSZ mandátumban foglaltaknak.

Jómagam a szektorparancsnokságon, a Salamis romja közelében fekvő Famagustában dolgozva szereztem feledhetetlen élményeket, melyek közül egyet, a Green Line túrát szeretném megosztani az újság olvasóival.

Ciprus fővárosa, Nicosia vagy más néven Lefkosia a szigethez hasonlóan 1974-ben lett kettéosztva és a két szembenálló fél között keskeny sávban szintén az ENSZ békefenntartói, itt történetesen az angol katonák vigyázzák a rendet. A katonai megfigyelő és összekötőtiszt beosztásban szolgáló kollegáink jó kapcsolatának és szervezésének köszönhetően egy maroknyi magyarnak lehetősége volt egy sétát tennie ebben a különleges látnivalókban bővelkedő zónaszakaszban. A „kiválasztottak” kalauzolását a „senki földjét” kiválóan ismerő, jó humorú ghurka kapitány látta el, aki a látnivalók bemutatásán kívül érdekes történeteket is mesélt. A túra kiindulópontja a zónába eső szív alakú bástyánál volt, itt megtudtuk, hogy a 4,5 kilométeres kerületű velencei fallal körülvett város megfelezése során 5 bástya került az északi, szintén 5 bástya a déli részhez és a 11. pedig az ENSZ területén áll. Pásztáztak, pró-

báltak ellenőrizni, hogy valóban az előre bejelentet létszámmal tartózkodunk-e a zónában. A gyönyörű körpanoráma után megkezdtük a túrát a két határvonal közötti keskeny utcán, ahol 1974 óta minden változatlanul áll, mert a tűzszüneti megállapodás értelmében semmilyen módosítás nem eszközölhető a területen. Az időutazás során a múltba visszacsöppenne a 34 évvel ezelőtti kép elevenedett meg előttünk. A cég-

táblák, reklámfeliratok, kávézók, üzletek, épületek mind-mind egy korábbi időszak hangulatát idézték fel számunkra. Láthatóak ugyanakkor a harcok nyomai is, golyónyomok a falaton, a tűz- és füst maradványai, a kirkatok lehúzott fémrolóira vágott kémlelőnyílások és lövések. A sokszor percek alatt elhagyott otthonokban ottmaradtak a személyes használati tárgyak, ruhák, könyvek, újságok, gyermekjátékok, amelyek egykor egy békés világban élők mindennapjait jelentették. A javítóműhely polcain még mindig ott sorakoznak a beadott hibás televíziókészülékek, rádiók, varrógépek.

Sajnos a területen nem lehetett fényképezőgépet használni, így csak egy-két zárt épületben volt lehetőség képet készíteni, de az élmény a túrán résztvevőknek minden bizonnyal kitörölhetetlen emléket jelentett, hiszen a sziget számtalan látnivalója, műemléke után egy olyan részt ismerhettünk meg, amelyet egyetlen utazási iroda sem tud ajánlatai sorában és amely a ciprusi történelem mindmáig megoldatlan része. Az elhagyott épületek, szállodák, üzletek, a hátramaradt értékek látványa mind-mind segítettek megérteni azt a különös, feszültségekkel teli helyzetet, amely során az ország kettészakadt. Napjainkban fegyveres harcok már nem folynak, de a sebek mindkét részből bármikor könnyen felszakadhatnak. Bár a gazdasági fejlődés, a virágzó turizmus a ciprióták életszínvonalát az uniós átlag szintjére emelte, a gondolatokban, a szívekben még mindig ott él-

nek a sérelmek és az indulatok, amelyek bármikor könnyen értelmetlen zavargásokba kergethetik a tömegeket.

Hogy mi lenne a jó megoldás nehéz eldönteni, újraegyesítés vagy két önálló ország békés egymás mellett élése? De addig is, míg a felek vezetői megtalálják a mindkét fél számára elfogadható lehetőségét, szükség van a békefenntartók közreműködésére a szigetet megosztó zónában. Féléves missziós szolgálatom alatt örömmel és elégedettséggel töltöttem el, hogy a magyar katonák kiválóan megállták helyüket a békefenntartásának mindennapos feladatainak végzése során. A napi munkán felül mindig maradt elegendő erő és kitartás ahhoz, hogy számtalan egyéb esetben is bebizonyítsam, hogy az élet más területein is képesek vagyunk megfelelni a kihívásoknak, legyen az egy sportverseny vagy bármilyen más

rendezvény, ahol alkalom adódott összemérni képességeinket más katonákkal. Ebben pedig nem volt hiány, mert az ENSZ égisze alatt szolgáló nemzetek, közülük is különösen az angolok szeretik a szabadidőt hasznosan, versengve, kulturálódva eltölteni. Ezek a rendezvények, mint például a Medal

Parade, Bonfire Night, Military Skills vagy a közös lövészetek és a legkülönbözőbb sportversenyek jó alkalmat biztosítottak egymás megismerésére, saját nemzetünk bemutatására, egyéni barátságok, kapcsolatok kialakítására.

KÁROLYI TAMÁS ÖRNAGY

Egy havazás története

A tél viszonylag enyhe volt Afganisztánban, nyilván e tekintetben más véleményen volt az a néhány ezer helyi lakos, aki mezítláb vagy egy pár gumipapucsban vészelték át azt a néhány hónapot. Mi PSYOPS-osok mindenestre tettük a dolgunk, tájékoztattuk a lakosságot céljainkról, és a Magyar Honvédség eddigi külföldi szerepvállalásáról.

Volt azonban egy neuralgikus pont. Ez a pont a táboron kívül helyezkedett el a hegytetőn, s ez egy 10 kW-os rádió-átjátszóállomás volt. Műholdas jeleket vett, majd URH frekvencián sugározta az ISAF rádió adását a tartományba. Energiaellátását egy aggregátor, annak üzemanyag ellátását pedig egy helyi vállalkozó biztosította. A vállalkozó által odaszállított gázolajat pedig egy helyi őrünk pumpálta át az aggregátor üzemanyag tartályába. Ez nem volt zökkenőmentes. Vagy a vállalkozó késett a szállítással, vagy az üzemanyag tisztaságával volt probléma, vagy az átpumpálás nem sikerült jól.

Magához az átjátszóállomáshoz szerencsére senki nem nyúlt. Mi sem, mert elég bonyolultnak nézett ki

a technika és az összes műszaki leírásunk egy öt vagy hat oldalas holland nyelven írt brossúra volt, amiből egy szót sem értettünk. Képek pedig nem voltak benne. Szóval fohászkodtunk a felsőbb hatóságokhoz, és erre kértük az afgán őröket, az indiai konyhást is. Egy napon azonban beütött a baj és leállt a szerkezet.

Már előzőleg szoltunk a német szomszédoknak, hogy ugyan átugorhatnának Kunduzból, vagy Mazarból, hogy nézzék meg milyen készülék van a hegyen, de mindig halasztgatták a kirándulást. Most csak meg kellett sürgetni a dogot és már jöttek is egy héten belül. Aznap hajnalban, amikor megérkeztek, leesett az első hó. Nem tűnt veszélyesnek, de a hegy sem volt kicsi. A kamerádok elmondásuk szerint ismerték a terepet és annyira magabiztosak voltak. Én meg nem mertem a közmondásos magyar kishitűséggel riogatni őket. Tehát elindultunk: két német technikus, egy német PSYOPS-os tiszt, német FP és én. Két kocsival mentünk én vezettem az elsőt. Miután megtettük az első métereket felfelé, felidéztem, mit mutattak a szerelő

srácok a hólánc felrakásáról, de nem nagyon ment, mert a dallamos német nyelvű káromkodások és segélykiáltások minduntalan kikökörentek. Küzdött felfelé a két kocsi a szakadék szélén az aknamezők mellett, összkerék, felező, három difizár bekapcsolva, de ez már túl sok volt, kifogott a terepjárókon az emelkedő és a hó. Kicsit kényelmetlenül éreztem magam, mert azt gondoltam a precíz német kamerádok hamar feldobják a láncot három perc alatt, de ehelyett rajtam röhögnek, hogy mit szerencsétlenkedek. Aki rakott már fel elakadt kocsira hóláncot úgy, hogy tengelyig ér a hó az tudja milyen ez. Aki nem járt még így annak elárulom: nagyon nagy tré! Ezt természetesen meg kell toldani egy oldalfegyver, öt töltött tár, és egy golyóálló mellény súlyával megterhelve. Végül beszálltak a bajtársak és röpké húsz perc hóbirkózás után felkerültek a láncok, aztán még öt-tíz percig söprögettük egymásról a havat, hogy kiderüljön ki milyen nemzetiségű. Az átjátszóállomást akkor nem sikerült megjavítani, és lefelé már minden izgalom nélkül lejutottunk.

A táborban aztán egy tea mellett nagyokat vidultunk a történeteken.

OBRACZ-NAGY JÁNOS

Mit tett a MALT Irakban?

A Magyar Honvédség a múlt évben újabb erővel kapcsolódott be a NATO Training Mission – Iraq (NTM-I) – NATO Kiképző Küldetés programjába, melynek fő célja az iraki katonai felsőoktatás újraindítása. Bagdadban, az Al Rustamiyah egykori bázison kapott helyett az az intézmény, amely otthont ad az Iraki Katonai Akadémiának és az Iraki Vezérkari Akadémiának. Mindkét iskola NATO-tanácsadók segítségével, több tanfolyam működtetésével segíti az új iraki haderő felépítését.

A volt iraki bázis északi felében egy amerikai dandár szintű alkalmi harci kötelék található, a déli részén pedig az iskolák, valamint a „NATO-enclave”, vagyis az NTM-I „saját területe”. Az északi rész védelmét az amerikaiak látják el, a déli terület biztonságának szavatolása pedig a bázis védelméért felelős iraki zászlóalj (Base Defense Battalion) felelőssége, s ennek következtében a magyar katonák feladata alapvetően kétirányú. Egyrészt tanácsokat adnak a katonai felsőoktatás újraindításához, oktatnak, kiképzést szerveznek, ugyanakkor, ha szükséges, vezetik is a bázis védelméért felelős iraki zászlóaljat.

A biztonsági helyzet Irakban még napjainkban is nagyon labilis (például Al Rustamiyahot egy év alatt több mint 100 támadás érte), ezért roppant fontos, hogy a MALT az egyik legnagyobb figyelmet az iraki zászlóalj harcászati képességének, reagáló képességének növelésére, s ha kell, vezetésére fordítsa. S ez nem kis feladat. Már

csak azért sem, mert az irakiak anyagi elismertsége, motiváltsága, felkészültsége, esetenként a lojalitása, felszerelése, még finoman fogalmazva is hagy némi kíváncsiságot maga után. A MALT feladatainak sokrétűségét jól érzékelteti, hogy munkájuk során napi és szoros kapcsolatot tartottak fenn az iraki zászlóaljjal, a bázison települt oktatási intézményekkel és kiszolgáló szervezeteikkel, a koalíciós erővel, a NATO logisztikai támogatását végző civil szervezetekkel, a K-9-es (kutyás) erővel, az ellátását végző iraki, profitorientált szervezetekkel, valamint a munkájukat segítő tolmács-csoporttal. Vagyis amellett, hogy például fegyverzetismereti, egészségügyi és egyéb foglalkozásokat vezettek, koordinálták az együttműködő és beszállító szervezetek munkáját, adott esetben vezették is az iraki zászlóaljat.

Az NTM-I feladatot az amerikaiak kezdték, azt olaszok folytatták, majd tavaly a lengyelektől vette át a Magyar Honvédség, nevezetesen az MH 34. Bercsényi László Különleges Műveleti Zászlóalj. Egészen eddig az időpontig tehát hat hónapos „vetésforgóban” váltották egymást a nemzetek, s ez a folyamat a magyarokkal szakadt meg. Amikor ugyanis átvettük a feladatot, a NATO egy átfogó ellenőrzés keretében felmérte az iraki zászlóalj általános állapotát, majd hat hónap elteltével ismét ellenőrzést hajtott végre. Ugyancsak ellenőrizte munkájukat a NATO különleges erő európai parancsnoksága is, s a látottak alapján

azzal a kéréssel fordultak a magyar félhez, hogy rendhagyó módon saját magukat váltsák, mert olyan kiváló munkát végeztek. Pontos mérlegelés után, figyelembe véve a zászlóalj előtt álló egyéb szakfeladatokat úgy döntöttek az elöljárók, hogy még egy ciklust képesek vagyunk ellátni, hiszen ezzel nyert a nemzetközi közösség és nyert a zászlóalj is, hiszen még egy csoportnyi ember próbálhatta ki magát az első különleges műveleti feladat típusú küldetésben.

De milyen konkrét feladatokkal is kellett megküzdeniük a magyar kiképzőknek Irakban? Nos a feladatuk nem mindennapi. Többek között elégtelen volt az irakiak felszerelése, fegyverezete, a tábor be- és kimenőforgalmának ellenőrzése, az ellenőrzés komolysága. Kiderült az is, hogy az állandó, szoros felügyelet nélkül a iraki katonák hajlamosak „lázán” ellátni szolgálataikat. A löképzési szintjükről pedig csak annyit: az első felmérő lövészet során csupán 10(!) százalékuk találta el a célt száz méterről. Volt tehát honnan „feljönni”. S ekkor még nem beszéltünk a „mindennapok” feladatairól: a teljes leltározás elvégzése (volt némi „cserekereskedelem”), a NATO védelmi terv elkészítése, közös gyakorlatok megszervezése a bázis alakulataival, s még folytathatnánk. Végezetül pedig az is kiderült az első hat hónap során, hogy gyakorlatilag semmilyen sincs az iraki katonáknak. Ezért is indult többek között június 23-án Irakba az AN-26-os: hét raklap, másfél tonnányi derékszíjat, ruházatot, kulacsot, térképtáskát, s más felszerelési tárgyat szállított ki a hiányok pótlására. Mindez azt jelentette, hogy a kiképzés és vezetés mellett a Magyar Köztársaság anyagiakkal is jelentős mértékben hozzájárult annak az iraki zászlóaljnak a felszereléséhez, amely alapvetően felelős a NATO személyek biztonságának szavatolásáért a fővárosban. A zászlóalj ez év augusztusában befejezte több mint egyéves küldetését és nyugodt lelkiismerettel adta át a feladatokat a lengyel félnek, amely folytatja a megkezdett munkát. Ránk új műveleti terület, új feladatok várnak.

RUSZIN ROMULUSZ ALEZREDES

Békefenntartók megemlékezése

Pákozdon

A Békefenntartók Bajtársi Közhasznú Egyesülete ez évben szeptember 21-én a Pákozdi Katonai Emlékhelyen, a Békefenntartók Emlékművénél tartja megemlékezését az ENSZ Nemzetköz Békenapja alkalmából. Az ünnepségre azon szervezeteket és képviselőit hívtuk meg, akik a világbéke fennmaradásához hivatásból, talán a legtöbbet tették és teszik. Az ENSZ főtitkár üzenetének tolmácsolására ezért a leghivatottabb Simai Mihály akadémikus urat, a Magyar ENSZ társaság elnökét kértük fel, meghívtuk a Külügyi Társaság elnökét, a Magyar Honvédség békefenntartó misszióit irányító szerv vezetőit, illetve képviselőit és más civil szervezetek képviselőit, hogy velünk együtt demonstráljanak a világbéke ügyéért.

A történelem folyamán sok-sok kísérlet folyt a béke megőrzésére, sajnos váltakozó sikerrel. Mindig akadt olyan erő, amely vélt, vagy valós érdekei megvalósítása érdekében nem rettent vissza az erőszakos cselekményektől.

A háború borzalmai a fegyverek fejlődésével térben és időben megnövekedtek és egyre szélesebb körben fejtették ki hatásukat mind a harcoló felekre, mind a polgári lakosságra. Az ENSZ óriási eredménye, hogy sikerült elkerülni egy újabb, harmadik világháborút azáltal, hogy a helyi konfliktusok, háborúk eszkalációját megakadályozta.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának felhatalmazása alapján több ezer fegyvertelen katonai megfigyelő és fegyveres békefenntartó katona néz szembe a veszélyekkel, járja a világ válságövezeteinek váratlan, kiszámíthatatlan eseményekkel szegélyezett útjait, próbálja szétválasztani és tárgyalasztalhoz ültetni a szembenálló feleket, segít a segélyek szétosztásában, részt vesz a humanitárius feladatok végrehajtásában, az engedély nélkül tartott fegyverek begyűjtésében, jelenlétével próbálja megakadályozni a konfliktusok kiszélesedését.

Az ENSZ eddig 68 missziót hozott létre és működtetett, jelenleg is 16 misszió tevékenykedik a világ különböző térségeiben. Az új biztonsági kihívások megjelenésével a tágabb értelemben vett béketámogató, válságkezelő műveletek kapnak főszerepet, amelyek főleg a NATO által, a nyugat-balkáni térségben és Afganisztánban vállalt nemzetközi szerepvállalásban testesülnek meg.

A második világháborút követően a Magyar Néphadsereg először 1973–75 között vett részt békemissziós küldetésben Vietnamban. Később, a Magyar Honvédség az 1990-es évektől fokozatosan a ENSZ, EBESZ, majd a NATO-missziókban eleinte fegyver nélküli katonai megfigyelőkel, majd fegyveres békefenntartó, illetve támogató alegységekkel vett és vesz részt.

Ennek a ma már néhány ezer főt kitevő szerződéses és hivatásos katonai állománynak egy része egy éves, mások ennél hosszabb idejű külszolgálaton szerzett békefenntartói, támo-

gatói tapasztalattal igazán megértik a háború borzalmain. Nem csak tévéhíradóból értesültek a szörnyűségekről, de személyes tapasztalataik vannak az aknarobbanások, a taposó aknák következményeiről, a menekültek problémáiról, a humanitárius segítség szükségességéről. Ők és mi, akik részt vettünk ilyen műveletekben, tudjuk, milyen kincs a béke. És tudják szeretteink, akik itthonról biztosították a hátteret, hogy küldetésünket az elvárások szintjén teljesíthessük, miközben folyamatosan aggódtak értünk, hogy bajunk ne essen.

Ezen a napon együtt állunk ki a békéért vállalva a diplomatákkal, katonákkal és családtagjaikkal itt, a missziós emlékműnél és megemlékezünk azokról a magyar katonákról, akik a béke szolgálatában áldozták életüket a világ más, országunktól távoli helyein.

UDVARDY ENDRE
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES
BÉKEFENNTARTÓK BAJTÁRSI
KÖZHASZNÚ EGYESÜLETÉNEK ELNÖKE

Hatvanéves az ENSZ békefenntartás

Az Egyesült Nemzetek Szervezete idén május 29-én – az ENSZ Békefenntartók Nemzetközi Napján – hatvan esztendő békefenntartó művelti múltja tekinthető vissza, emlékezve az eddigi összes békefenntartóra, akik 1948-tól kezdődően napjainkig részt vettek a világszervezet által vezetett valamelyik misszióban. Ezen a napon kaptak posztumusz kitüntetést azok, akik 2007-ig életüket adták az egyetemes béke ügyéért.

Az ENSZ békefenntartás tehát 1948-ban – három évvel a II. világháború befejezése után – a Közel-Keleten kezdődött, fegyvertelen ENSZ katonai megfigyelők alkalmazásával. Feladatuk Izrael és arab szomszédai között létrejött fegyverszüneti megállapodás betartásának nyomon követése volt. Napjainkban közel 110 ezer egyenruhás és polgári alkalmazott teljesít szolgálatot húsz békeműveletben. 1948-tól hatvanhárom műveletet teljesített az ENSZ, közülük tizenhetet az elmúlt évtizedben. Az összes eddigi misszióban jóval több mint egymillió katonát vetettek be; s rendőrök, polgári személyek tízezreit alkalmazták, közel 130 országból.

Közülük 118 ország 2400 békefenntartója esett el a fehér címeres kék lobogó alatt e hosszú időszakban. (A pákozdi dombokon – méltó környezetben – ez év májusától immár áll a Magyar Békefenntartók Emlékműve, ahol az eddigi magyar részvételt jelző oszlopok mellett, név szerint szerepelnek hősi halált halt bajtársaink nevei is.)

Köztudott, hogy a békefenntartás a világszervezet által kifejlesztett különleges és dinamikus eszköz, amellyel a konfliktus sújtotta országokat segítheti a tartós béke visszaállításában.

Érdekes ugyanakkor, hogy a „békefenntartás” kifejezés viszont nem szerepel szó szerint az ENSZ alapokmányában. Dag Hammarskjöld, a szervezet második főtitkára, megtalálta a módját, hogyan definiálja a békefenntartó tevékenységet, szerinte ez a művelet valahová a békés megoldások alapján működő tárgyalásos, közvetítői módszerek és az erő alkalmazása útján kikényszerített béketeremtési módozatok közé esik. Mondhatjuk úgy is, hogy sok esetben e kettő együttes alkalmazását jelenti.

Az első két ENSZ misszió az UNTSO (ENSZ tűzszünet Felügyelő Szervezet, Közel-Kelet) és az UNMOGIP (ENSZ India–Pakisztán Katonai Megfigyelő Csoport) volt. Mindkét, a mai napig is működő misszió jól példázta a néhány száz fő megfigyelőre korlátozott művelet típusát.

A legelső fegyveres békefenntartó művelet az 1956-os szuezi válság megfékezésére szerveződött UNEF I (első ENSZ Biztonsági Erő) néven. Az első legnagyobb létszámú művelet a kongói (ONUC) volt a maga 20 ezer fős kontingensével. Ez egyben felhívta a figyelmet arra, hogy a háború sújtotta régiókba nem kockázatmentes a béketeremtés, hiszen csupán ez a misszió 200 békefenntartó halálát követelte.

Az 1960–70-es években rövid alkalmazási idejű missziókat telepített az ENSZ Új-Guineába, Jemenbe és a Dominikai Köztársaságba és hosszabbakat Ciprusra, valamint a Közel-Keletre.

1988-ban az ENSZ békefenntartói elnyerték a Nobel Béke-díjat. A Nobel Bizottság akkori ajánlásában kiemelten szerepel, hogy kapják a díjat „... azon nemzetek fiai..., akik példamutatóan, önkéntesen vállalták a nehéz és kockázatos szolgálatot a béke ügyéért”.

A hidegháború befejeztével gyorsan megszorodott az ENSZ békefenntartó missziók száma. A Biztonsági Tanácsban uralkodó egység eredményeként húsz műveletet indítottak 1989. és 1994. között. Az addigi 11 ezres békefenntartói létszám ebben az időszakban 75 ezer főre emelkedett.

Számos missziót azért hoztak létre, hogy segítsék megvalósulni az olyan régóta tartó konfliktusok után született békemegállapodásokat, mint amilyenek Angolában, Mozambikban, Namíbiában, El Salvadorban, Guatemalában és Kambodzsában jöttek létre. Békefenntartók segítettek ezen országok stabilizálódását, újjászervezését, új kormányok választását és a demokratikus intézményrendszerek kialakítását.

A fenti küldetések általános sikere néha erősen és képességen felüli elvárásokat támasztottak az ENSZ békefenntartókkal szemben. Különösen olyan esetekben, amikor a BT nem

volt képes megfelelő anyagi háttérrel és hatékony mandátumot biztosítani. Számos misszió kiküldésekor még nem volt teljes a tűzszünet – ezeken a területeken még „nem volt béke, amit fenn lehetett volna tartani”. Így történt ez a volt Jugoszláviában, Ruandában és Szomáliában is: miközben javában folytak a harcok, a kéksisakosoknak települniük kellett. Mivel a polgári áldozatok és sérültek száma nem csökkent és folytatódtak az ellenségeskedések, a kéksisakosok jó hírneve is csorbát szenvedett.

A 90-es évek elején indított missziók visszajelzései arra ösztönözték a Biztonsági Tanács meghatározó tagjait, hogy korlátozzák az új műveletek számát az elkövetkező években és értékeljék a korábbiak tanulságait. Miközben természetesen tovább működtek a hosszú távú missziók a Közel-Keleten, Ázsiában és Cipruson; a politikai realitás azt követelte, hogy a tanács rövidtávú műveleteket hagyjon jóvá Bosznia-Hercegovinában, Haitin, Guatemalában, s egy „befejező” missziót Angolában.

Azzal együtt, hogy nagyobb megértés volt tapasztalható a békefenntartás korlátai és lehetőségei iránt, 1999-et követően egyre összetettebb feladatok megoldására kérték fel az Egyesült Nemzeteket. Így vállalt gyámságot az ENSZ Koszovóban és Kelet-Timorban, ez utóbbi eredményezte az Indonéziától való függetleniséget. Mindkét esetben az ENSZ volt az egyetlen világméretben elismert szervezet, amely pártatlanul képes volt elvégezni ezt a feladatot.

Az ezt követő évtizedben a Biztonsági Tanács ismét nagyobb és összetettebb békeműveleteket létesített az afrikai kontinensen: a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Sierra Leonában, Libériában, Burundiban, Elefántcsont-parton, Szudánban (az ország déli részén és Darfurban), Eritrea/Etiópiában, Csádban és a Közép-Afrikai Köztársaságban.

A csádi, a darfuri és a közép-afrikai missziók telepítésével, 2007 második felében a szervezet műveleti erőnek létszáma elérte a 130 ezer főt. A történelemben ez volt a legnagyobb egyidejű békefenntartói jelenlét a világban.

A hidegháború végén drámai változáson mentek keresztül a békefennt-

tartás stratégiai összetevői. Ezek hatására a szervezet szélesebb körben kezdte alkalmazni az ún. „komplex, többdimenziós” (CMD) műveleteket. Így volt csak biztosítható a konszolidációhoz vezető megállapodások betartása, illetve a fenntartható béke megalapozása. A „hagyományos”, kifejezetten katonai jellegű missziók egyedül már nem voltak alkalmasak az új kihívások kezelésére.

A mai békefenntartóknak igen változatos, összetett feladatokat kell véghezvinniük: a konszolidáción túl segítik a kormányzati rendszerek kialakítását, a rendvédelmi szektor reformját, a fegyverzet megsemmisítést, a haderőreformot, a leszerelő katonák beilleszkedését és figyelik az emberi jogokkal összefüggő eseményeket.

Az évek során megváltozott a konfliktusok természete is. Eredetileg az országok, államok közötti összetűzéseket kellett az ENSZ-nek kezelni, napjainkban azonban egyre többször kell alkalmazni békefenntartókat országon belüli problémák, polgárháborúk megoldására.

Habár a katonaság maradt a békeműveletek fő összetevője, missziók multifunkciós jellege mára igénylik a képzett és gyakorlott államigazgatási szakértőket, közigazdászokat, rendőröket, jogászokat, aknamentesítőket, választási megfigyelőket, emberjogi és humanitárius szakértőket/munkásokat, kormányzati-, kommunikációs- és tájékoztatási szakembereket.

A markáns világpolitikai változások és a békemissziók folyamatos szükségessége többszöri reformra készítette az ENSZ békefenntartást is.

A politikai realitások, az új helyzetek elvi és műveleti változtatásokat követeltek. A fentebb említett összetett feladatok az utóbbi években soha nem látott módon terheltek a szervezetet.

Az ENSZ főtitkár 2007-es éves jelentésében kifejezte aggodalmát amiatt, hogy a telepített missziók magas száma, a feladatok összetettsége meg fogja haladni a szervezet képességeit, csökkentve ezzel fő céljai elérésének eredményességét – nevezetesen: fenntartani a nemzetközi békét és biztonságot.

Annak érdekében, hogy fenntarthatóak legyenek a kétsisakos jelenlétet igénylő missziók, a főtitkár javaslata alapján átszervezték a Békefenntartási Igazgatóságot, létrehozva az ún. önálló Tábort Ellátó Igazgatóságot, azzal a feladattal, hogy harcászati szinten koordinálja forrásfelosztást, s ezzel párhuzamosan a mandátumok kiadását a két igazgatóság és a titkárság békefenntartási részlegei között. Ezzel megeremtették annak a lehetőségét, hogy az integrált irányítás hatékonyabbá tegye a napi ellátást és rugalmasabban kezelje az összetett mandátumot igénylő helyzeteket.

HATVANI KÁROLY
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Csatlakozunk a Nemzetközi Békenaphoz

A Marcali Bajtársi Egyesület az együttműködő Szlovén Tisztek Lendvai Területi Egyesületével együtt csatlakozik az ENSZ főtitkár és a Veterán Világszövetség békenapi felhívásához.

A nap folyamán a Városi Kulturális Központ nagytermében megemlékezést tartunk. A szavalat után dr. Sütő László polgármester köszönti a résztvevőket, Bartsch Zoltán egyesületi elnök felolvassa az ENSZ főtitkári levelet, felszólal dr. Suchman Tamás országgyűlési képviselő, majd a Bajtársi dalárdánk három békedalt énekel. A zárshó után a résztvevők aláírják a rendezvény tiszteletére készített emléklapot. Végül békemenetet hajtunk végre a városi központi temetőben a II. világháború során Marcaliban és környékén eleset és jeltelen sírban nyugvó katonák emlékét őrző kopjafához, azt a két egyesület részéről megkoszorúzzuk.

F. J.

Veterán ejtőernyősök találkozója

Kiskunfélegyházán nemrégiben rendezték meg a Nemzetközi Veterán Ejtőernyősök 17. találkozóját.

A koszorúzási ünnepségen a magyar ejtőernyős veteránok mellett a lengyel és a szlovák ejtőernyősök is elhelyezték az emlékezés koszorúit.

A nagyszerű találkozón megtartott ejtőernyős bemutatón a helyi repülőtéren 9 ejtőernyős csapat mutatta be tudását.

Békemenetek vidéken

Szombathelyen a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület szervezésében kerül sor a Béke napjának megünneplésére. A Békemenet a március 15-e térről indul a város főteréhez, ahol dr. Ipkovics György polgármester mond ünnepi beszédet. A Békenapi ünnepség színvonalas kultúrmműsorokkal zárul.

Táborfalván a Helyőrségi nyugdíjas és Bajtársi Egyesület szervezésében először a hősi emlékmű koszorúzására kerül sor, majd a Jókai Mór Művelődési Ház nagytermében lesznek a további programok. Rövid előadás is elhangzik a magyar katonák missziós tevékenységéről, majd a Kisboróka népi együttes szórakoztatja a résztvevőket.

Sárbogárdon a Honvéd bajtársi Egyesület szervezi a békedemonstrációt, amelynek a helyszíne a Hősök tere lesz. A rendezvény „zenés ráhangolását” – helyi tűzoltózenekar biztosítja. Az üdvözlő beszédek elhangzása után a gyermekkórus énekel, közben a helyi postagalamb egyesület tagjai szabadon engedik galambjaikat.

Szolnokon a Kablay Lajos Veterán-repülő Bajtársi Egyesület szervezi az „Együtt a Békéért” rendezvényt, ame-

lyen többek közt beszédet mond Fekete István nyugállományú ezredes a BEOSZ régióvezetője is. Az ünnepség zárásakor elhangzik az „Örömdó”.

Zalaegerszegen a Széchényi téren kerül sor a békedemonstrációra, amelyen elsőnek a helyi nyugállományúak klubjának elnöke, Gondos Ferenc nyugállományú ezredes mond beszédet. Dr. Gyimesi Endre polgármester beszéde után a résztvevők átvonulnak a Hősök kertjébe, ahol koszorúkat he-

lyeznek el a katonahősök emlékművein.

Sopronban a Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete és a Soproni Rendőr Nyugdíjasok Baráti Egyesülete szervezi a békedemonstrációt. A rendezvény jelszava: „Béke, haza, Biztonság”.

Az ENSZ főtitkár békefelhívásának felolvasása után a város alpolgármester mond köszöntőt és sor kerül a békefenntartó missziókban szolgáló katonák méltatására is.

A rendezvényen sor kerül rajzversenyre és vidám zenés gulyáspartira is. Kiskőrösön a Helyőrség Nyugállományúak Klubja Fadgyas István klubelnök vezetésével szervezi a békedemonstrációt. A tervek szerint az ünnepi beszédek elhangzásakor „A Béke, Haza, Biztonság” transzparenssal sárkányrepülő valamint hőlégballon repül át a tömeg felett.

A BEOSZ Dél-alföldi régiójának vezetői demonstrációt szerveznek Szentesen, Jánoshalmán, Kalocsán, Szabadszálláson, Kecskeméten, Szegeden és Hódmezővásárhelyen.

Az észak-alföldi régió tagegyesületei Debrecenben, Miskolcon, Nyírbátorban, Kazincbarcikán és Nyíregyházán rendeznek békedemonstrációt.

Pákozdi múltja, jelene és jövője

1848. szeptember 29-én a Velencei tó északi oldalán Pázmánd–Pákozdi–Sukoró térségében folyó harcok eredményeként a Móga tábornok vezette magyar nemzetőrök és honvédek csapata megállította a Jellasics tábornok vezette horvát csapatokat, ezzel megővta a fővárost és így a március 15-én győztes forradalmat. A csata nem volt a hadtörténelem nagy ütközetének egyike. Jelentősége mégis döntő ütközeté tette. A politikai jelentőségét már a csata másnapján lelkesen emlegették. Emlékét a kiegyezést követően kőobelisztkbe faragva Pákozdi határába állították, és 1951-ben a falu közeli Mészeg-hegyen egy emlékhelyet alakítottak ki.

1991-ig a csata emléknapja volt egyben a fegyveres erők napja. A Honvédelmi Minisztérium tulajdonában lévő 1,6 hektár területen 1978-ban emlékkiállítás és haditechnikai park is létesült, amelyet sokan kerestek fel. A terület a rajta található objektumokkal együtt 1992-ben Pákozdi Önkormányzat tulajdonába került. A település erejének megfelelően óvta és kezelte a hozzá került, de nem igényelt vagyont. A kiállítást a megyei múzeum tovább működtette és a terület bár egyre csökkenő számban, de továbbra is látogatott volt. A szakszerű állagmegóvás hiánya odavezetett, hogy a kilencvenes évek utolsó harmadára az emlékmű, a múzeum és a környezet állapota is kritikussá vált.

1977–78-ban, a csata 150. évfordulójára készülve sok egymásnak ellentmondó nézet csapott össze. Pákozdi körül a fő kérdés az volt: mi legyen az emlékhely sorsa? Dr. Gyuricza Béla nyugállományú altábornagynak a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezete elnöke azt javasolta, hogy az 1848-as emlékhely és közelében kialakított Don-kanyar kápolna valamint a ma hadseregét bemutató, később megépítendő kiállítás egy egységet képezve alapja lehetne a haza védelme érdekében küzdő, és mindenkor a nemzetéhez hű honvédség emlékhelyének. A gondolat egyöntetű elismerést váltott ki,

amit az 1998. szeptember 29-én megrendezett emlékünnepe méltósága, valamint az ott megjelent 35 ezer fős látogató tömeg csak megerősített. 1999-ben az ötletadó tábornok elhunyt és a megkezdett építkezések megakadtak.

A Honvédség és Társadalom Baráti Kör új vezetése élén Warvasovszky Tihamér elnökkel kínálkozó pályázati lehetőségekkel élve, széleskörű társadalmi támogatást megszervezve, 2002 májusára kialakította az emlékmúzeum emeleti kiállító és vendéglátó terét, felújította az az obeliszket, gondozottá tette a környezetet, megteremtette a fejlesztés későbbi lehetőségét.

2002. szeptember 29-én tizenegy

szervezet vezetője látta el kézjeggyével azon okmányt, amely megalakította a Pákozdi Emlékhely Bizottságot, amelynek vezetője Orgovány István lett. Az emlékhely bizottság célja az ingatlan fenntartása, fejlesztése és távlatokban egy nemzeti katonai emlékhely kialakítása. A bizottság gesztor szervezete a HTBK Székesfehérvári Szervezete. Az eltelt hat évben a bizottság folyamatos munkát végzett, melynek eredményeként folyamatosan fenntartotta az emlékhely állagát, kis lépésekkel, de folyamatos fejlesztéseket hajtott végre. 2008. május 27-én felavatásra került a „Békefenntartók Emlékműve” is, ezzel elkészült az 1848-as jelképes „origó”-t követően a mindenkori „mára” utaló emlék.

A bizottság mindent elkövetett az emlékhely népszerűsítéséért, elemezte a látogatói szokásokat és széleskörű szakmai kapcsolatot alakított ki. Történészek, pedagógusok, építészek bevonásával elkészítette és pályázatot nyújtott be a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által meghirdetett fejlesztési forrásra.

Az elvégzett munka eredményeként az emlékhely elérte azt a stádiumot, amely alapján a bizottság kezdeményezhette a Nemzeti Kegyeleti és Emlékhely Bizottságnál a Pákozdi Katonai Emlékhely felvételét a kiemelt emlékhelyek sorába. A bizottság kedvező állásfoglalásának köszönhetően remény van arra, hogy az Országgyűlés hamarosan törvényben is rögzíti és történelmi emlékhellyé emeli a magyar honvédek emlékét állító helyet.

GÖRÖG ISTVÁN EZREDES

Bemutatkozik az Észak-alföldi régió

Aktív- és nyugállományú honvédeink Bocskai hajdúi, Rákóczi talpasai, Kosuth honvédei örököseinek tekintik magukat. Élnek még közöttünk második világháborús veteránok, hadifogságot átélők és 56-os forradalmárok. Itt vannak a díszszemléken masírozó bajtársaink, és a különböző missziókban szolgálatot teljesítők.

Régióinkban nyolc BEOSZ tagszervezetben keresi boldogulását mintegy 800 fő. Vannak közöttünk rendvédelmi-ek, elhunyt bajtársaink özvegyei, de jönnek közénk civilek is. Van négy szervezetünk, amelyek több évtizedes múlttal rendelkeznek, s vannak olyanok, amelyek a rendszerváltás után alakultak. 2007-ben két új szervezettel gyarapodtunk. Nyírbátor és Kazincbarcika vezetői, polgárai ismerkedtek a BEOSZ névvel. Bontogatják szárnyait, s néhány rendezvényükkel már beírták nevüket a régió történetébe. Nemrégiben átértük egy szervezet megszűnését is. A Tahy Béla Veteránrepülő Egyesület, előregedés miatt szűnt meg, de hátrahagyott egy impozáns emlékművet, no meg a szellemet. Tagjaikat beintegráltuk a Nyíri Honvéd Egyesületbe, s átvettük a repülőhagyományok ápolását is. Büszkék vagyunk a Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző Bajtársi Egyesületben dolgozó műszaki bajtársainkra, akik a helyi Vízügyi Igazgatóság „békehadrendjében” vannak lebiztosítva, s állnak a gátaikon, irányító posztokon, ha jön az árvíz. Nyíregyházán, a legrégebbi klubban, működik két népdalkör, ők a katonadalok ápolói. Hallhattuk őket Marcaliban, Rétságon, a helyi és megyei rendezvényeken.

Bocskai István hajdúinak szellemét Debrecenben ápolják. A BIBE (Bocskai István Bajtársi Egyesület) együttműködve a helyi dandárral, közel háromszáz tagnak kínál tartalmas elfoglaltságot. Van nőtagozatuk, vöröskeresztes csoportjuk és kedvezőek a működési feltételeik. A kocsonyájáról elhíre-

sült városban, Miskolcon, a légvédelmi-ek szelleme az uralkodó. Tartalmas programjaiknak két alaphelyszíne: Miskolc és Kassa. Baráti kapcsolataik a szlovákokkal a rég időkben gyökereznek. Most több évtizedes múltjukon alapuló jelenük forog kockán, mert eladják fejük fölül a laktanyát. Hiába lengetik a várostól kapott zászlót, a vészjeleket már nem veszik komolyan. Még keményen fogják a zászlót. A századnyi BEOSZ tag harcban áll, azonban szükség lenne a segítségre, az érdekvédelmi fegyver bevetésére. Nyíregyháza három BEOSZ szervezete a második lépcsőben Miskolc példáján saját sorsát látja formálódni.

Mezőkövesden alkalmanként a hajdani repülőtérhez szervezett alakulatok utolsó mohikánjai jönnek össze emlékezni a múltra és tartalmassák a programjaik is, hiszen ők a matyóhagyományokat ápolják. Működési körülményeiket maguk teremtik meg. Helyet ad

számukra a rendőrség és a Kispipa vendéglő tulajdonosa.

Most októberben ünnepli megalakulása 10. évfordulóját a Nyíri Honvéd Egyesület, s elismerésül zászlót kap Nyíregyháza önkormányzatától. Példaértékű az a munka, amely a 10 fővel induló, s ma már több mint száz főt számláló egyesületben folyik. Szervezték öt megyei szintű konferenciát Nyíregyházán, kettőt Beregszászon és Nagybányán. Kiadtak hét helytörténeti könyvet, ápolják Reviczky Imre posztumusz vezérőrnagy emlékét, akinek a „Világ Igaza” két emléktáblát állítottak és gyűjtést szerveztek II. Rákóczi Ferenc Borsiban található szülőházának felújítására. Pénz gyűjtöttek a Kárpátaljai Magyar Főiskola felújítására is ez év októberétől egy tanterem is viseli majd a Nyíri Honvéd nevet. A BEOSZ-on kívül tagjai a HOSOSZ-nak is. Kulturális, szórakoztató rendezvényeik mellett a szabadidős tömegsportrendezvényeik is vonzzák az egyesületbe egyre nagyobb számban belépőket.

Tagszervezeteink közül kettő rendelkezik BEOSZ Emlékéremmel a miskolci helyőrségi nyugdíjas klub és a nyíregyházi Nyíri Honvéd Egyesület.

Régióértekezleteket csak szükség szerint tartunk. Azonban hagyománya van régiós rendezvényeinknek. Hajdúhadházon például löversenyeken találkozunk, Nyíregyházán pedig a tekebábuk döntőjét szoktuk gyakorolni. Miskolcon és Nyíregyházán felváltva borversenyeken minősítjük az elmúlt évi termést. Nyírbátorban pedig a bowling pályán abban versengünk, hogy ki tudjuk-e húzni három újunkat időben a golyóból. Az elnökség támogatásával országos ulti és sakkversenyt szerveztünk és aktívan részt vettünk a HTBK sárospataki vitanapján.

Tiszteletben tartjuk a szervezetek önállóságát, segítjük egymást információkkal, tapasztalatokkal és ötletekkel. Érvényesítjük azt a fontos elvet: együtt, egymásért.

TÓTH SÁNDOR
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Román kapcsolatépítés Nagyváradon

BEOSZ delegáció járt nemrégiben Nagyváradon, hogy a négy éve felvett kapcsolatok tartalmasabbak legyenek. Sipos Géza elnök, Hanuska Miklós ügyvivő és Tóth Sándor régióvezető a tárgyalások végén azt állapíthatták meg, hogy a román partnerszervezet három határ menti (Bihar, Szatmár, Máramaros) megyei vezetője felhatalmazást kapott

a konkrét kapcsolatok felvételére. Most már a régió illetve a tagszervezeteken a sor a kölcsönös előnyökre alapozott együttműködés megvalósítására. Jó hír, hogy a Dél-alföldi régió előtt is megnyitk az együttműködés lehetőségei.

„Szabolcsi honvédek nyomában”

A Nyíri Honvéd Egyesület a Toborzó és Érdekvédelmi Iroda munkatársaival közösen, a HM támogatásával, immár harmadik alkalommal szervezték meg a megye fiataljai részére, a hagyományos ifjúsági honvédelmi versenyt. Az általános és középiskolás gyermekek a Sóstói Múzeumfalú szép környezetében, nemes versenyes résztvevői és kellemes élmények birtokosai lettek.

Kárpát-medencei ifjúsági találkozó

A Marcali Bajtársi Egyesület 1996. óta részt vállal a Mesztetgyőn megtartásra kerülő kárpát-medencei fiatalok programjának végrehajtásában.

Az idén Kárpátaljáról a beregszászi és nagymuzsalyi, Erdélyből az aradi és nagygalambfalvai, Vajdaságból pedig a csantavéri és horgosi fiatalok érkeztek. A döntően reneszánsz évhez kötődő programok mellett mi a Magyar Honvédség 160. évfordulója jegyében előadást, arra épülő elméleti és játékos ügyességi vetélkedőt tartottunk, valamint a Bajtársi Dalárda közreműködésével katonatörténeti dalokat énekeltünk. A nap zárásaként több közismert népdalt együtt énekeltünk a tábor lakóival, vendéglátóival.

A vetélkedőt az aradi fiatalok nyerték a beregszászi és a csantavéri fiatalok előtt. A díjazott csapatokon túl valamennyi csoportot szerény ajándékkal és emléklappal jutalmaztuk.

FEHÉR JÁNOS

Hagyományőrzés

Nagyszerű nyugdíjas katonatalálkozót szerveztek a közelmúltban a likócsi laktanyában. Kiemelt fontos feladata a mai katonai vezetésnek, hogy megszervezzék a nyugdíjas katonák hagyományápolását, összetartását és tájékoztatását.

Egy ilyen kifogástalan, magas színvonalú összejövetel részese voltam nemrég. A nagyszerű fogadtatás, köszöntés és vendéglátás után Varga László mérnök dandártábornok, a Magyar Honvédség 12. Arrabona Légyvédelmi Rakétaezred parancsnoka tartott tájékoztatót, majd a jelenlévő nyugdíjas katonákat a helyhez illően katonadalokkal szórakoztatta a győri Obsitos Nosztalgia Dalárda. Köszönjük a vezetésnek, hogy ránk figyelnek és a hagyományőrzést szívügyüknek tekintik.

TAKÁCS IMRE NYUGÁLLOMÁNYÚ
HATÁRŐR ALEZREDES

Vendégünk volt az államtitkár

A Nyíri Honvéd Egyesület és a helyőrség másik két BEOSZ tagszervezete vendége volt nemrégiben dr. Vadai Ágnes honvédelmi államtitkár. A találkozón részt vett dr. Vojnik Mária országgyűlési képviselő és Nagy László alpolgármester is. Az énekkar nótacsokorral, az ifjú és idős bajtársak virággal köszöntötték a rangos vendégeket. A közel kétórás eszmecsere különböző gondok, problémák is felvetődtek, s azok egy részére helyben, illetve a találkozó után írásban válaszolt az államtitkár asszony.

Főzőverseny bajtársi győzelemmel

A XIII. kerületi napok keretében rendezett főzőversenyen a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület csapata első helyezést ért el a honvédségi recept alapján készített csülkös bablevessel. A szakács Erdős László nyugállományú ezredes bajtársunk volt.

Bajtársi találkozó Tatán

Három klub a tatai, a pápai és a soproni tavaly Sopronban kezdeményezte első alkalommal a bajtársi találkozót, amely elnyerte a klubtagok elismerését. Ezért az egyesület vezetői is úgy határoztak, hogy hagyományteremtő módon évenként más-más városban tartják meg rendezvényüket.

Ez évben a találkozónak aktualitást adott a Magyar Honvédség 160. évfordulója, másrészt a Határőrség védőszentjének Szent Lászlónak az ünneplése. A tataiak változatos programokat szerveztek bajtársaiknak, amelyből kiemelkedik a fesztivál víz–zene–virág programjai, amelyet az Öreg tó partján tartottak. Láttuk a gyönyörű virágkompozíciókat, hallgattuk a koncerteket, megcsodáltuk az Öreg tóban zajló sárkányhajó versenyt, valamint a tó feletti a repülő bemutatókat.

A találkozó igazi találkozásai a Csillag teremben voltak. Emlékeztetek a köszöntők, amelyeket Merkel János pápai, Kovács János soproni, Sárközi József tatai elnökök tartottak mély érzelmi töltéssel. A találkozó legszebb jelenetei a rögtönzött műsorok voltak. Emlékezetes marad a pápai és soproni dalkörök fellépése, nagy sikere volt Rózsa János, Bankó Róbert verseinek, Kósáné Eta dalainak is.

A tataiak, különösen az asszonyok sokat tettek azért, hogy jól érezze magát a közel 150 fős csapat.

S. J.

Mire költött a „Bajtársainkért” Alapítvány?

A „Bajtársainkért” Alapítvány a 2007. évben végzett tevékenységéről a 2008. április 8-ai ülésén beszámolt, melyet a kuratórium egyhangúlag elfogadott.

A tárgyévben a bevétel (az 1%-os támogatással együtt) 4 872 000 Ft volt, a közhasznú kiadás 5 831 000 Ft, melyből segély 1 370 000 Ft, tagszervezetek támogatása 872 000 Ft, Végh Ferenc nyugállományú vezér ezredes egészségügyi rehabilitációjának támogatása 1 416 000 Ft.

Az alapítvány köszönetet mond valamennyi támogatójának, különösen azoknak a jogi személyeknek, akik Végh Ferenc nyugállományú vezér ezredes kizárólagos anyagi támogatását biztosították.

Az alapítvány önálló web-lapot nyitott „bajtersainkert.freeweb.hu” néven.

DR. ABONYI MÁTYÁS
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES
KURATÓRIUMI ELNÖK

Ötven éves házassági évforduló

Szekszárdon, a Zrínyi Miklós Honvéd Nyugállományúak Klubjának tagjai köszöntötték 50. házassági évfordulójuk alkalmából Csikós Attila nyugállományú őrnagyot és feleségét Simon Etelkát.

Mártír tábormokokra emlékeztünk

A Magyar Köztársaság Elnöke a kivégzett mártír katonák erkölcsi elégtétele érdekében a honvédelmi miniszter előterjesztésére 2007. október 13-ai hatállyal posztumusz előléptette:

Sólyom László altábornagyot és Illy Gusztáv altábornagyot posztumusz vezérezredessé. Belezna István vezérőrnagyot, dr. Merényi Gusztáv orvos vezérőrnagyot, Porffy György vezérőrnagyot és Révay Kálmán vezérőrnagyot posztumusz altábornaggyá léptette elő. Lőrincz Sándor ezredest posztumusz kinevezte dandártábornokká. Emléküket a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége kegyelettel megőrzi.

2008. augusztus 19-én a honvédelmi vezetés dr. Szekeres Imre honvédelmi miniszter jelenlétével, a családtagok és a külföldi katonai attasék, valamint az érdekelt társadalmi szervezetek, így a BEOSZ meghívásával a haláluk óta eltelt 58 évre, a mártír hősökre emlékezve méltóságteljes katonai tiszteletadással és koszorúzással rótták le kegyeletét a tábornoki sírok előtt.

A résztvevők tájékoztatást kaptak arról, hogy Sólyom László posztumusz vezérezredes és mártírtársai emlékére 2008. december 17-én a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum díszudvarán emléktábla avatásra kerül sor.

DR. LOVASI GÁBOR
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Klubélet a lakótelepen

Fél évvel azután, hogy Kőbányán a Hungária körüti Bem lakótelepen megalakult az egykori hivatásos katonákat, családtagjaikat és barátait összefogó Bem József Bajtársi Egyesület, sor került az első jelentős összejövetelre.

Perlai Andor, az egyesület elnöke bejelentette, hogy megtörtént az egyesület bírósági bejegyzése, majd ismertette a szervezés alatt álló rendezvényeiket (hajókirándulás Visegrádra; újabb múzeumlátogatások; bemutatkozó est a köztünk élő fotósoknak, képzőművészeknek, írodalmároknak; az Idősek Világnapja alkalmából köszöntik a lakótelep 75 év feletti lakóit).

Az irodalmi műsor zárásaként Büki Péter nyugállományú alezredes, újságíró, a Magyar Budo Magazin főszerkesztője az „Igaz történetek a katonákról” című könyvét ismertette emlékezett meg a magyar katonák kritikus helyzetekben tanúsított rendkívül bátor, hősi cselekedeteiről.

A következő rendezvény a nyári grill parti volt, amelyen családias hangulatban jól szórakoztak a lakótelepi klub tagjai.

B. P.

Megemlékezések Várpalotán

Az 1994. július 25-ei aknavető csőrobbanás 14. évfordulója alkalmából a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége együttműködve a Bakony Harckiképző Központ Parancsnokságával, valamint a várpalotai Gábor Áron Honvéd Nyugállományúak klubjával megemlékezést tartott a várpalotai lőtér csörlőházi emlékművénél. A megemlékező beszédet dr. Lovassi Gábor nyugállományú ezredes, a BEOSZ Tanácsadó Testületének tagja tartotta és a rendezvényen nagy számban vettek részt katonák kívül a város állampolgárai valamint a különböző klubok tagjai is. A kegyelet és a megemlékezés koszorúit elhelyezte az

emlékműnél a BEOSZ, a Bakony Harckiképző Központ, a Várpalotai Önkormányzat, a Gábor Áron Nyugállományúak Klubja, a Fejér megyei Honvéd Nyugállományúak székesfehérvári klubja, a várpalotai Bányász Hagyományápolók Egyesülete (bányász egyenruhában), a Honvédség és Társadalom Baráti Kör várpalotai szervezete, a Vitézi Rend képviselői valamint Kránicz Antal posztumusz őrnagy testvére.

Hasonló megemlékezésre került sor szintén a várpalotai lőtérén, Vitéz Csörgő Károly tábormok és bajtársai emlékművénél, ahol Bősze József nyugállományú alezredes a Vitézi Rend főkapitányának helyettese tartott beszédet a nagyszámú résztvevő előtt. Részletesen szólt a nyolcvan évvel ezelőtti 1928. július 12-én egy légvédelmi löveg felrobbanásának körülményeiről (kerekes évforduló volt). Külön név szerint megköszönte a várpalotai hagyományápolók, hagyományörzők tevékenységét, önzetlen segítségnyújtását az emlékmű és környékének rendbehozatalát, felújítását. Majd baráti találkozóra került sor a várpalotai Jó Szerencsét Művelődési Központban, ahol szintén nagy számban vettek részt a különböző szervezetek képviselői.

DOBSZAI JÓZSEF
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

A karcagi laktanya históriája

Bokor József nyugállományú alezredes könyve a polgári közösség, a város lakossága mellett élő katonai közösség, az itt szolgált alakulatok tisztjeinek és katonáinak állít emléket a kezdetektől a legutolsó fejezetig. Írása nemcsak a hadtörténelem kedvelői, hanem az itt szolgált hivatásosok és sorkatonák, de a várostörténet iránt érdeklődők számára is érdekes olvasmány lehet.

Bali József – aki maga is négy évig ezredparancsnok volt Karcagon – a hézagpótló könyv előszavában így méltatja a szerző munkáját: „A könyv szerzője azzal a szándékkal látott munkához, hogy a fellelhető források alapján az utókor számára megörökítse Karcag város és a katonaság kapcsolatának keretén belül a laktanya történetét. Több emberöltőn, egészen pontosan 134 éven át állomásoztak katonai alakulatok Karcagon, hol rövidebb, hol hosszabb ideig, mire sor kerülhetett a laktanya építésének megkezdésére, majd 1936-ban annak átadására.

A II. világháború éveit követően 1952-től újra hangos lett a laktanya, új alakulat érkezett, majd újabb és újabb. A város magáénak érezte a katonákat, és a katonák otthon érezhették magukat Karcagon. A sors furcsa finto-ra, hogy a nemzetközi enyhülési folyamat jótékony hatása akkor fosztotta meg a várost a katonáktól, amikor a katonák elkezdhették volna élvezni mindazon fejlesztés, korszerűsítés, lakás és helyőrségi klub építés eredményét, ami a 80-as években megvalósult.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról, hogy a laktanya története nem az épületekről, hanem a katonákról és a városról szól. A könyvet olvasva idézzük fel a korábbi történéseket, személyes emlékeinket, az esetleg elfeledet neveket, bár az arcokra még emlékezünk.”

Kardos esküvő

Békéscsabai bajtársunk Soós Mihály százados katonai külsőségek között fogadott örök hűséget párjának.

Csapatmozgások zenére

Debrecenben került megrendezésre június 26–28 között a XVI. Nemzetközi Katonazenekari Fesztivál, amelyen a magyar helyőrségi zenekarok mellett török, görög, román és osztrák katonai zenészek is részt vettek.

A biztosítási feladatok ellátásában a Bocskai István Bajtársi Egyesület nyugállományú tagjai is kivették részüket. Elsősorban tolmácsolási és idegenvezetői tevékenységükkel segítették a külföldi katonazenészek szereplését. Különösen dr. Göblyös János nyugállományú rendőr ezredes, Kántor János nyugállományú honvéd alezredes, Szendi Csaba nyugállományú mérnök őrnagy és Szarka József egyesületi tagjaink tettek sokat annak érdekében, hogy hazánkról szűkebb régióinkról kedvező véleményt alakítottak ki a külföldi katonazenészek. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár Szent László napi rendezvényén – amely a fesztivál keretében kerül megtartásra – nyugállományú egyesületünkben is sokan részt vettek. A város főterén – a Kosuth téren – katonai és városi vezetők mellett számos érdeklődő jelenlétében köszöntek el a koszovói művelési területre útba induló MH KFOR zászlóalj katonáitól.

Látványos katonazenekari bemutatók mellett sokan megnézték a Kölcsey Művelődési Központban a Magyar Honvédség 160. évét feldolgozó kiállítását.

OLÁH LÁSZLÓ
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

Közös séta az arborétumban

A Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület nemrégiben a jeli arborétumba szervezett kirándulást az ÖKB Burgenlandi tagjaival közösen. A megjelent közel 40 fős küldöttségnek az európai hírű arborétumot virágzó pompájában mutatták be. Az egyesület tagjaival közösen csodálták, fényképezték a határtól nem is olyan messze lévő természeti szépséget. Az együttműködés arról is szól, hogy a meglévő értékeinket kölcsönösen bemutassuk egymásnak. A rendezvény a Szombathelyen helyreállított Zarkaházy kastélyban ebéddel és baráti beszélgetéssel folytatódott. A honvéd egyesület vegyes kórusának a műsora után az osztrák bajtársak helyszínén összeállított énekkórusa műsorral kedveskedett a vendéglátóknak. Mindenkinek ajánljuk a jeli arborétum megtekintését.

Dr. Vadai Ágnes államtitkár asszony Gondos Ferenc nyugállományú ezredes, zalaegerszegi klubelnök meghívására Zalaegerszegre látogatott. A jól előkészített rendezvényen az államtitkár asszony válaszolt a felmerült kérdésekre, és kérte, hogy a vezetőségekbe a női tagokat jobban vonják be.

A rendezvények június hónapban is folytatódtak. Mindent nem lehet felsorolni, de talán kiemelkedik a BEOSZ Nyugat-dunántúli régió és az ÖKB burgenlandi kapcsolatának bővítése. A kőszegi nyugállományú egyesület aláírt együttműködési szerződést az ÖKB Wörterbergi szervezetével. Ezen kívül egyesületeink még két osztrák meghívásnak eleget tettek.

LÁSZLÓ ATTILA NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

Fődíj a „Honvéd Ecset”

Nemzetköz Katonai Képzőművészeti Alkotótábor 2008.

Kevés olyan évente kiemelt kulturális esemény történik a honvédségben, mint a nemzetközi katonai képzőművészeti alkotótábor. Az idén immár 36. alkalommal nyílt tábor Gödön a HM Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht. szervezésében. A társaság ügyvezetője, Molnár István a tavaly megjelent „A katonai képzőművészeti tábor története” című, Katona M. István által összeállított saját kiadvány előszavában a következőket írja: „Hosszú, értékekben gazdag utat járt be ez a sajátos műhely a Zalaegerszeg melletti egervári várkastélytól társaságunk gödi üdülőjéig. Méltó helyszín volt egykor a szép, műemlék épület, s ugyancsak ihlető környezetet, otthonos, szinte családi légkört biztosít gödi intézményünk a művészeknek. Büszkék vagyunk arra, hogy társaságunk 2000. július 15-i megalakulása óta a Honvédelmi Minisztérium által évről-évre meghirdetett rendezvénynek mi lehetünk a szervezői és házigazdái.”

A 2008. augusztus 22–30 között megtartott táborba 23 katona képzőművész nyert pályázatával jogot a részvételre, s ami már szinte tendenciászerű, a szerződéses katonák aránya évről-évre nagyobb. Mint ahogyan már 16 éve rendszeresen, meghívást kaptak külföldi művészek is. Az idén Horvátországból, Romániából és Lengyelországból érkezett képzőművész, akik nagy odaadással vettek részt a tábor munkájában. A szakmai műhelymunkát ismét, mint már sok-

sok éve Szunyoghy András és Duschaneck János művésztanárok irányították, akik az alkotói tevékenységet elméleti és gyakorlati ismeretek átadásával is segítették.

Az idei tábor különlegességgel is szolgált, a „Reneszánsz év” jegyében a résztvevő művészek egy nagyméretű festményt készítettek el közösen, ami egy lovagi tornát ábrázol. Frömmel Gyula nyugállományú zászlós, Holy Csaba zászlós, Kühtreiber Zsolt főtörzsőrmester, Németh József, Skultéti Árpád, Szűcs Tibor nyugállományú alezredes és Vincze Angéla festőművész vettek részt. Az ötletgazda, Duschaneck János elmondta, hogy az elképzelést lelkesen fogadták a résztvevők és a saját munkáik

mellett szakítottak időt arra, hogy a „reneszánsz alkotás” is elkészüljön. „Jó volt látni, ahogyan az egyébként eltérő technikával és stílusban alkotók, izgulva a sikerért, egy célra összpontosítottak.” Az alkotást a művészek, egy kicsit a köszönetük jeléül is a társaságnak ajándékozták, s a gödi intézményben marad.

A kilencnapos tábor a szokásokhoz híven, az ott készült alkotásokból válogatott műhelykiállítással zárult, ahol a művésztanárok értékelték a résztvevők munkáját. Egyöntetű véleményük szerint alkotókedvben, színvonalban az idei sem maradt el a többitől. Ez a tény is hozzájárult ahhoz, hogy a Nemzetközi Katonai Képzőművészeti Alkotótábor záró ünnepségén Oláh László, a HM Kommunikációs és Toborzó Főosztály PR Koordinációs Osztály osztályvezető helyettese ígéretet tett a hagyomány folytatására. Nagy Imre, a társaság szakmai igazgatója pohárköszöntőjében gratulált az alkotók teljesítményéhez és reményét fejezte ki, hogy jövőre szintén a társaság ad majd helyt e rangos nemzetközi eseménynek. Végezetül Nagy Imre átadta a HM Kulturális Szolgáltató Kht. által 3 évvel ezelőtt alapított „Honvéd Ecset” díjat, melyet az idén Németh József nyugállományú alezredes, nagykőrösi képzőművész érdemelt ki.

Opelek tesztközelenben

A magyar autópiacon ma már rangos helye van a 16 éve alapított Opel Toth márka kereskedésnek, amelynek nemcsak Budapesten az Üllői úton, hanem Monoron is van korszerű, autószerelő és szervize. Amikor felkerestük Kulcsár Viktóriát a márkakereskedés ügyvezető igazgatóját elsősorban arra voltunk kíváncsiak, hogy milyen üzleti felfogással és gyakorlattal igyekeznek megfelelni a vevők elvárásainak és milyen kedvezményekkel vásárolhatnak itt Opel gépkocsit a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) tagjai?

A nagy üzleti tapasztalatokkal rendelkező igazgatónő – miután bemutatta a kétszintes, hat évvel ezelőtt kibővített, korszerű Üllői úti autószerelő – nem titkolta, hogy az üzleti sikereiknek nemcsak az a titka, hogy kitűnő, a hazai toplistán a második-harmadik helyen szereplő megbízható autók vannak, hanem az is, hogy kezdettől fogva törekedtek a vevőkkel, személyes, jó kapcsolatot is kialakítani.

– Az elmúlt tizenhat évben több mint 10 ezer gépkocsit adtunk el, és ügyfélkörünk létszáma meghaladja a húszezer főt. A cégünk alapításától kezdve nemcsak autókereskedelemmel, hanem javítással is foglalkozunk. Négy éve a szalonjainkban nemcsak Opel autókat, hanem az egyre keresettebb Chevrolet, (Spark, Aveo, Lacetti) gépkocsikat is lehet vásárolni.

– **A topmodellek közül, melyek itt a legkeresettebb gépkocsik?**

– Nálunk ugyanúgy mint a többi

Opel autószerelőknél az Opel Astra közepkategóriás gépkocsik a legkelendőbbek. Ezekről a biztonságos, kitűnő felszereltségű és a törésteszteken is a legjobbak között szereplő gépkocsikból adunk el a legtöbbet. Az eladott autók 70 százaléka Opel Astra gépkocsi volt. Az utóbbi két évben egyre népszerűbb – különösen a fiatal vevők körében – az Opel Corsa 1.0 Essentia (90 LE) gépkocsi, amely nemcsak korszerűbb, hanem nagyobb is az elődjénél. Természetesen ezeket az autókat vásárlóink bármikor tesztelhetik is. Újdonságunk az Opel Agila gépkocsi, amely – bár tipikus kisautó – öt személyes és most ajándék légkondicionálóval is megvásárolható.

– **Az autókereskedés során mi a vevő elvárásai?**

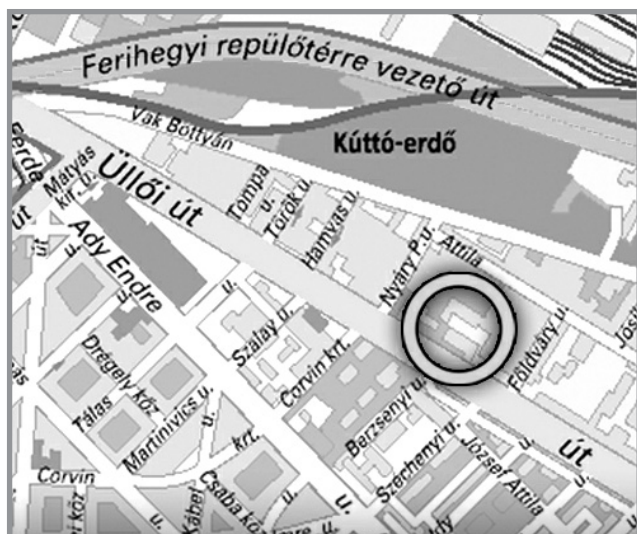
– Röviden ezt úgy tudom megfogalmazni, hogy mindig arra törekszünk,

hogy a vevőknek ne csak az Opel gépkocsi vásárlásakor, hanem az eladásakor is elégedettek legyenek. Kevésbé ismert, hogy az Opel gépkocsik – köszönhetően a német precizitásnak – a legértékállóbb gépkocsik közé tartoznak s jellemző, hogy a vevők ezeket újabban csak 4-5 év után cserélik. Egyébként van használt autókereskedéssel foglalkozó te-

lepünk is és a vevők rendszerint idehozzák vissza a cserélésre szánt autóikat. Amint már említettem mi a vevőkkel mindig a jó személyes kapcsolatok kialakítására törekedtünk s van már sok olyan családdal is kapcsolatunk, ahol nemcsak a családfő, hanem a fia vagy a lánya is a vevőkörünkhöz tartozik. Számunkra a bizalom elnyerése rendkívül fontos.

– **S mire számíthatnak Önöknél a BEOSZ tagok, akik minden szempontból jó vásárt szeretnének csinálni?**

– Kérem, bizalommal keressenek fel bennünket (Budapest, XIX. ker. Üllői út 194.) s itt jelenleg a legjobb piaci áron vásárolhatnak Opel gépkocsit. Hajnal Zsolt eladónk, aki nagy szakértelemmel rendelkezik, személyesen fogadja azokat a BEOSZ tagokat, akik gépkocsit szeretnének vásárolni. Gyakran vannak nálunk akciók is. Legutóbb például a monori autószerelőnknél a Chevrolet Aveo gépkocsit 500 ezer, a Lacettit pedig 1,1 millió kedvezménnyel áruztuk. S biztatásul megemlíteném azt is a BEOSZ tagoknak nyújtott kedvezményeket a hozzátartozók is megkapják, ha nálunk vásárolnak. A budapesti autószerelőnknél az Üllői úton Kispesten – közel a Határ úthoz – van, de természetesen a Kaposvárról vagy Debrecenből érkező BEOSZ tagok is a legjobb kiszolgálást kapják nálunk. A célunk az, hogy az igényesen kialakított autószerelőjainkban minden szempontból megfeleljünk az új vevőkörünk várakozásainak.

Megújult az OTP Életjáradék Program

Hild Imre vezérigazgató,
OTP Életjáradék Zrt.

Az idősök jelentős része saját tulajdonú ingatlanában él, ugyanakkor sok idős ember szűkös anyagi forrásait jelentős mértékben az egészségügyi kiadások és a lakásfenntartási költségek terhelik. Az idősök anyagi problémáira jelenthet megoldást az életjáradék konstrukció, mely az utóbbi években egyre népszerűbbé vált. Az OTP Életjáradék Program lehetővé teszi, hogy az idősök úgy jussanak plusz jövedelemhez, hogy továbbra is otthonukban élhessenek. Az ország 604 településén elérhető OTP Életjáradék Program az öngondoskodás olyan formája, amely anyagi biztonságot nyújt az idős korosztálynak. A program újdonságairól, eredményeiről Hild Imre az OTP Életjáradék Zrt. vezérigazgatója egy interjú alkalmával első kézből tájékoztatja a BEOSZ tagjait:

Az életjáradéki szerződések megje-

lenése óta az egyik legnagyobb változást vezetik be az életjáradéki piacon. Mit jelent ez pontosan?

A korábbi lakáshasználati jog helyett az OTP Életjáradék szerződött ügyfelei haszonélvezeti jogot kapnak, amely bejegyzésre kerül az ingatlan nyilvántartásba. Az életjáradék program igénybe vevői így nemcsak életjáradékot kapnak, hanem plusz jövedelemre is szert tehetnek a lakóingatlan hasznosításából, pl: bérbe adásából.

Milyen újdonságokat tartalmaz még a megújult OTP Életjáradék Program?

Az újdonságok közé tartozik, hogy a maximálisan kapható összegű előleg mértéke jelentősen megnőtt: a lakóingatlan forgalmi értékének legfeljebb 45%-a lehet, szemben a korábbi 33%-kal. Az OTP Életjáradék Zrt. a fizetendő járadék összegét évente az inflációval arányos módon emeli, felső határ nélkül. A haszonélvezeti és életjáradéki jog mellett a szerződött ügyfeleket változatlanul ingyenes lakóingatlan biztosítás is megilleti.

Kiknek érdemes jelentkezniük és életjáradék-szerződést kötniük?

A programra azok az egyedülállók, házaspárok, testvérpárok jelentkezhetnek, akik 65 év feletti, vagy a szerződéskötés évében töltik be 65. életévüket, és a felajánlott lakóingatlan kizárólagos tulajdonosai. Azok számára lehet kedvező megoldás az életjáradék, akik szeretnék tovább élvezni otthonuk kényelmét, ugyanakkor pénzre van szükségük, vagy egyszerűen csak magasabb életszínvonalon kívánnak élni.

Milyen ingatlannal lehet jelentkezni a programhoz?

A felajánlható lakóingatlanok értékhatára minimum hétmillió forint, amelyeknek a jelentkező 65 év feletti 100%-os tulajdonában kell lennie.

Ajánlanak-e egyéb szolgáltatásokat,

amelyek az ügyfelek segítségére lehetnek a mindennapokban?

A jelentkezőknek sok más dologban is segítünk, például ingóságbiztosítás kötésekor 20% kedvezményben részesülhetnek, továbbá kedvezményes áron vehetnek igénybe ápolási, gondozási és szociális szolgáltatásokat, valamint a 24 órás távjelző rendszer is rendelkezésükre áll, de a névre szóló OTP Életjáradék kártyával számtalan más szolgáltatást vehetnek igénybe kedvezményes áron.

Hol lehet jelentkezni?

A 06-40/366-600-as helyi tarifával hívható telefonszámon lehet jelentkezni. Az OTP Életjáradék Zrt.-nek minden megyeközpontban van területi képviselője, aki a jelentkezést követő 24 órán belül tájékoztatja az érdeklődőt. Aki egy programban gazdag rendezvény keretében szeretne tájékozódni az OTP Életjáradékról, látogasson el az október 1-jén tartandó nyílt napunkra, amelyről a (06-1) 472-2906-os budapesti telefonszámon kaphat részletes információt.

Maximum
45%
előleg!

Inflációkövető
havi
járadék!

Haszonélvezeti
jog!

„A Földön az összes hely közül
az a legszentebb, ahol az ősi
gyűlölet most szeretetté vált...
(Kofi Annan)

Egy időben a világ 89
országában és hazánk
60 településén!

Nemzetközi Béke Nap

2008. szeptember 21.

Meghívó

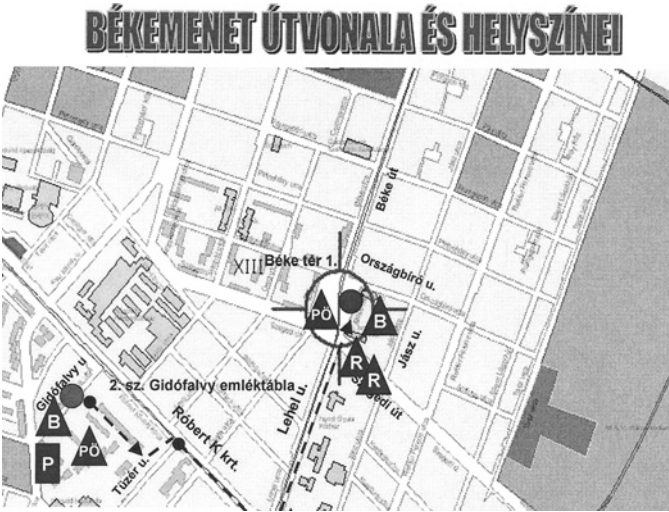
Az ENSZ szeptember 21-ét Nemzetközi Béke Nappá nyilvánította. A 89 országot, 189 szervezetet, 30 milliós tagságot magába foglaló Veterán Világszövetség tagjaként a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége és a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége hív minden békeszerető embert a megemlékezésre, részvételükkel is tegyenek hitet a béke ügye mellett, emlékeztessük a világ hatalmait, hogy a békés rendezés igen fontos feladat és kötelesség. Emlékezzünk katonáink, rendőreink békemissziós feladataik teljesítésére, áldozatvállalásaikra.

Ban Ki-moon az ENSZ főtitkára

„EGYÜTT EGYMÁSÉRT – EGYÜTT A BÉKEÉRT”
I. Gidófalvy ezredes emléktáblája
XIII. kerület, Gidófalvy L. u.1.
Gyülekező 10,40-kor
Vers – Emlék beszéd – Koszorúzás – Zene
Közös, zenés gyalogmenet a Béke térre (Tüzér u. – Róbert K. krt. – Lehel u.)
II. XIII. kerület, Béke tér 11.55-13.00
– Déli harangszó
– ENSZ főtitkár levele
– Vers – Ünnepi beszédek
– Zenés műsor
Eszékhelyszin:
József Attila Művelődési Központ (XIII. József Attila tér 4.)

Gidófalvy Lajos az antifasiszta ellenállás hősi halottja volt. 1944. szeptembertől az angyal földi nemzetőr század, majd a KISKA XIII/1. zászlóalj parancsnoka volt, s ő személy szerint is részt vesz több fegyveres akcióban. Segítette az újpesti kommunistákat, hogy a zászlóalja fedezetével létrehozzák az Újpesti partizáncsoportot. 1945. január 8-án történt nyilas razzia után előbb elrejtőzött, majd feltehetően Szőnyi Szűcs András társaságában megkísérlik az Erzsébet híd megmentését. Nyomtalanul eltűntek, valószínűleg ekkor veszítették életüket.

A BEOSZ RÉGIÓI ÉS TAGEGYESÜLETEI

Egy időben
a világ 89 országában
és hazánk közel
60 településén
lesz békedemonstráció.

A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ: SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG ELNÖKE: PINTÉR FERENC. NYÁ. EZREDES & SZERKESZTŐ: KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES
A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉRHETŐSÉGE: [WWW.BEOSZ.HU](http://www.beosz.hu)
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.